UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Número 25

Juliol-Agost de 1998

COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA

el butlletí de veterinària

MONOGRÀFIC: JOSEP M. SÉCULI I BRILLAS (2a. part)

ARTICLE TÈCNIC: IDENTIFICACIÓN ELECTRÓNICA (IDE) ANIMAL Y SU APLICACIÓN EN GANADO BOVINO (2ª parte)

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

UNA IDEA GLOBAL DE SERVEI

EL MAJORISTA ZOOSANITARI AL SERVEI DE LA CLÍNICA VETERINÀRIA

REMSA
REM SANITAT ANIMAL, S.A.

Bòbila, 6-8 - 08290 CERDANYOLA DEL VALLÈS (Barcelona) - Tel. 93 692 08 44 - Fax 93 580 50 59

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

SUMARI

Editorial, 1
Monografic:
Josep Séculi i Brillas, 2
Article Tècnic, 17
Veterinària i Internet, 22
Agenda, 25
El Col·legi, 27
Consell de Catalunya, 33
Les Associacions, 36
Tauló d'anuncis, 40

REVISTA DEL COL·LEGI DE VETERINARIS DE BARCELONA

Núm. 25
ANY 1998
JULIOL - AGOST

Redacció i coordinació:
Mª Luz Guerra Rey

Col·laboradors:
Ferran Vera Gras
Albert Broto Pachiardi

Coordinadora de serveis:
Cristina Campañà de Anta

Edita:
Col·legi de Veterinaris de Barcelona
Av. República Argentina, 21-25
08023 BARCELONA
Telèfon: 93 211 24 66
Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es
http://www.covb.es

Coordinadora de Publicitat:
Glòria Sánchez
Tel. 93 372 32 62
Fax 93 473 26 76
E-mail:anagrafic@mx3.redestb.es

Disseny - Impressió i Distribució:
ANAGRAFIC, S.L.

Dipòsit Legal: B-43.999-96

PAPER ECOLÒGIC

EDITORIAL

Adequar-se a la demanda

Cada cop més descobrim que allò que la societat demanda de la nostra professió es ve realitzant d'acord amb uns paràmetres de progrés que gairebé sempre coincideix amb allò que hem après a denominar l'estat del benestar.

La joventut actual ha crescut amb una educació que fa que la població futura sigui altament sensible als problemes mediambientals, protecció animal, consum i solidaritat social entre d'altres.

Un 70% del nostre col·lectiu s'està dedicant en la practica professional i en exclusivitat al món dels animals de companyia, fet normal ja que la societat que avui en dia es conjuga, habita normalment en zones urbanes desvinculades de contacte amb un medi natural i que es veu necessitada d'un mínim contacte amb quelcom que pugui recordar un món idíl·lic i que molts cops no ha estat valorat correctament pels posseïdors d'aquests animals de companyia.

El 30% restant es reparteix entre la Funció Pública, les Produccions animals i la Indústria.

D'aquestes premisses es poden extraure unes possibles conclusions de cap a on adequar les possibilitats futures d'aquesta professió.

El complex món de la convivència urbana i de l'animal dins de la família farà necessari que el veterinari no només atengui els problemes patològics d'aquests animals, sinó que pugui orientar inclús abans de la compra d'aquest possible animal de companyia, de vegades desaconsellant aquesta si no es poden donar els millors condicionants de compenetració entre ambdues parts: animal i família. L'orientació girarà cap a un tipus d'animal que pugui desenvolupar-se perfectament en l'entorn en el qual conviurà, desaconsellant que la tinença d'aquests animals sigui per moda o esnobisme o que siguin espècies animals impossibles de conferir comunicació amb el sues propietaris, i que normalment son extrets del seu medi natural i amb cap o escassa possibilitat de perpetuar-se.

En el món de l'animal de producció estem veient com les directives legislatives estan abundant en dos premisses bàsiques: una gira en torn al benestar animal i l'altra persegueix de fer possible la no presencia de residus en les seves produccions. Aquests dos fets faran variar en el futur tot plantejament acceptat fins ara en els sistemes actuals de producció. Com s'aconseguirà una producció intensiva de "Broilers" sense l'addició de determinats components habituals en l'actualitat? La millora de les condicions d'higiene i benestar animal, les produccions a base de animals transgènics que hauran estat "dissenyats" amb resistències a determinades malalties seran les possibles solucions que aquesta professió haurà d'aportar.

La indústria alimentaria segurament també haurà de plantejar-se canvis importants, donat que si es pretén el residu zero en els animals i les seves produccions seria paradoxal que després es permeti l'addició d'additius en la preparació dels aliments, necessaris en l'actualitat per a aconseguir conservació, sabor i presència. En el futur serà necessari millorar ostensiblement les condicions de producció, recorrent a sistemes de conservació que no necessitin l'addició de cap tipus de producte que faci variar la pròpia composició de l'aliment.

Si aquesta es la possible demanda de futur, seria absurd que no estiguem preparats per a satisfer aquests requisits, i que per aquest motiu enganyem al peticionari del nostre servei actual.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

MONOGRÀFIC: JOSEP SÉCULLI I BRILLAS (2a. part)

Per testimoniar el record del bon amic i bon company Josep Séculi Brillas, jo només vull fer palès dos fets que resulten ésser històrics en la meva vida professional.

Quan a l'octubre de 1947 m'he estava examinant per entrar al Cos de Veterinaris Titulars per oposició, en Séculi Brillas va ser el primer veterinari català, ja situat, que vaig conèixer al Ministeri d'Agricultura, que era on es celebraven els exàmens.

Estava fent les oposicions junt amb l'amic i company Josep Llargués Massachs, i en Séculi, al saber que érem catalans, ens va vulguer saludar molt afectuosament, oferint-se per si ens podia ajudar a resoldre algun dubte o problema que poguéssim tenir.

En Llargués i jo, vertaders novençàs de la professió, només pensàvem en aquell moment en aprovar les oposicions, però després d'aprovades, el problema més greu que se'ns presentava era el escollir la plaça tot seguit d'acabar els exàmens, en el mateix Ministeri. I de Séculi Brillas va ésser un dels companys que vàrem rebre algunes orientacions respecte a les vacants que es publicaren en aquella data.

L'altra anècdota, protagonitzada també precisament amb el company Llargués, va ser quan jo vaig ocupar l'any 1.951 la plaça de Centelles, a la comarca d'Osona. En aquesta data en Séculi Brillas era el President del Col·legi de Barcelona, i per la festa del nostre patró Sant Francesc d'Asís, després de la missa i un acte social al Col·legi, ens vàrem reunir al Restaurant Set Portes per fer un dinar de germanor. Es va donar el cas que en Llargués i jo hi vàrem acudir amb les nostres esposes, essent les úniques de la festa. Aquest fet li cridà l'atenció a en Séculi, va venir a la nostra taula a felicitar-nos, i va prometre de que en endavant la celebració de Sant Francesc fos una festa social dels veterinaris amb la presència de les esposes, i fins i tot el fills, de cada company o col·legiat.

Aquest és, doncs, l'origen de que la festa del nostre patró al Col·legi de Barcelona es celebrés no solament amb un acte religiós i cultural, sinó també familiar en un bon restaurant.

No sé si ara a Barcelona s'acaba la festa amb música, ball i regals, com fem a Lleida, però en tot cas va ser en Séculi Brillas com a President del Col·legi de Barcelona el qui va instituir el dia del nostre patró en un jorn social, familiar i de companyerisme.

Que serveixin aquestes ratlles de reconeixement per la gran tasca desenvolupada pel qui fou un bon amic, un bon veterinari, un bon President del Col·legi i de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries, i un bon company per a tots.

Mateu Torrent Molleví
Del Col·legi de Lleida

◆ ◆ ◆

Se hace difícil expresar en unas líneas el trabajo de años de dedicación y entrega a la profesión veterinaria del amigo Séculi Brillas, tanto en su proyección social, colegial como científica.

Difícil porque no se puede expresar con palabras todo lo que su corazón e inteligencia sentían para enaltecer y proyectar a la profesión, aunando los esfuerzos de un colectivo que en aquellos años de la postguerra se encontraba un tanto desintegrado por personalismos y pretendidas aspiraciones hegemónicas.

En los años que trabajamos juntos, dentro de la Organización Colegial, siempre fue firme en SUS objetivos, integrar dentro de un colectivo profesional, y establecer unos lazos humanos que hiciera participes a todos, para estructurar un Colegio que, aunque poco numeroso, fuera capaz de formar un Cuerpo social representativo.

Esta idea de unidad la mantuvo siempre presente de tal manera que fue incrementado el Fondo de Asistencia Mutual, establecer premios de estimulo al estudio para hijos de colegiados, las relaciones entre las esposas de colegiados y las becas de especialización en el extranjero, para lograr la unión entre los compañeros y la preparación técnica de los mismos.

Pero el hecho de culminar este programa tenía que ir acompañado de otra actuación, compartida por todos los colegiados, tener un Local Social propio y digno, para los tiempos que entonces corrían, así se planteó el traslado del local, en alquiler de la calle Puerta Ferrisa, que después de muchos trabajos y gestiones se encontró el emplazamiento que actualmente tenemos y que con la colaboración de muchos compañeros, quedó convertida en una realidad que fue admirable, y admirado por todos los profesionales que nos visitaban, nacionales y extranjeros, con motivo de sesiones académicas, Asambleas, Simposios, y conferencias.

En otro orden de actuaciones a las que Séculi Brillas apoyó con toda su capacidad, fue elevar las actividades científicas, y animar a cualquier profesional que tuviera iniciativas creadoras de una proyección científica, siempre eran bien acogidas por el Colegio.

Así se fomentaron Asociaciones dedicadas a diferentes especialidades. Personalmente quiero referirme a la Asociación Veterinaria de Especialistas en Pequeños Animales "A.V.E.P.A.".

Esta Asociación, propiciada por un grupo de Compañeros de Barcelona, fue secundada de Inmediato por Séculi, y con su representación colegial fue registrada a nivel nacional.

Esta idea inicial se ha convertido en la actualidad en la mas potente y prestigiosa Asociación, y lo que dé inició en el año 1.963, ha sido reconocido por la actual Junta

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Directiva al concederle la "Insignia de Oro" de la Asociación aunque no ejerciera nunca esta especialidad., sino por los méritos iniciales.
Por estos méritos y todos los demás que supo desarrollar siempre le tendremos en nuestro recuerdo.

Félix Bernal García

◆ ◆ ◆

EN RECORD DEL COMPANY JOSEP SÉCULI I BRILLAS

Vaig acabar la carrera el juny de l'any 1960, i vaig tornar de Saragossa amb l'honríssim resguard del títol en un dissabte de finals de l'esmentat mes.
El dilluns següent, a les 10 del matí, em vaig presentar en l'antic Col·legi per procedir, amb tota la il·lusió, a la meva col·legiació, atenentme en aquell moment el Srs. Quirze Martí i Germán Sancho.
El dimecres de la mateixa setmana, rebo una trucada telefònica del Sr. Josep Séculi en la qual em pregunta si podia venir a veure'l a les sis de la tarda. Durant la visita em proposa si tenia alguna activitat a fer, cosa que no tenia, i per tant em va oferir intervindre en la lluita contra la PPA que havia fet la seva aparició a Catalunya durant aquell any.
Va tenir l'amabilitat i coneixement suficient per no enviar-me amb la guàrdia civil a matar porcs, sinó que em va enviar a la Comarca d'Osona, a la població d'Hostalets de Balenyà, i més concretament a l'Escorxador La Productora Tocinera, el veterinari titular del qual era Alfonso López del Valle, i formant equip amb un veterinari, de nom Cuadrado, dels equips de sanejament que varen venir des de Bilbao.

Vaig estar treballant en aquest tema durant els anys 60 i 61, per després passar a treballar a la Granja Terramar de Sitges i, posteriorment, l'any 1962, a la Granja Vila de Reus.
En l'any 1970 vaig anar a treballar a Madrid, a l'Empresa Dow Chemical Ibérica. Malgrat estar col·legiat a Tarragona i a Madrid, no vaig deixar de pertànyer al Col·legi de Barcelona. El meu Col·legi i el Col·legi del meu cor.
El Dr. Josep Séculi no solament va ser un professor i un amic, sinó que va ser la màquina de tren que sempre t'animava a emprendre nous treballs i activitats.
Durant la seva Presidència de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Barcelona, vaig ser nomenat Acadèmic Numerari, i em va animar a col·laborar en la publicació dels Annals del Col·legi de Barcelona, així com preparar temes i pronunciar xerrades i conferències sobre diferents temes de màxima actualitat del moment, com eren les toxi-infeccions alimentàries i la nutrició del vacum lleter, entre d'altres.
El Dr. Séculi va ser un home seriós, formal i molt treballador. Sabia entusiasmar i fer treballar a la gent disposada a fer-ho, i ajudant a tots els veterinaris joves d'aquella època.
Va ser, sobretot, un gran sanitari en tots els sentits de la paraula, amb una estimació especial per la veterinària i per la professió veterinària. Tant es així que té fills veterinaris i metges, i fins el darrer moment de la seva vida va lluitar en la defensa i dignificació de la sanitat en general, i de la veterinària en particular.
Tots aquells que en algun moment vàrem tenir contactes amb ell, el seu record perdurarà per sempre en la nostra memòria. Déu el tingui en la seva glòria.

Joaquim Sabaté i Aranda
Ex-president del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona

◆ ◆ ◆

D. José Séculi Brillas

El recuerdo del amigo que se fue, pues como tal considere siempre a José Mª Séculi, quedara siempre en nuestra memoria debido a las circunstancias que rodearon a nuestra amistad.
Conocí a Séculi de joven, siendo el entonces ya una persona famosa, por su brillante carrera profesional, a nivel corporativo en el Colegio de Veterinarios de Barcelona y al frente de unos importantes Laboratorios de

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

sanidad animal. En aquel entonces, en los años cincuenta, ya mediaba una amistad con mi padre, Federico Castelló, Director de la Real Escuela de Avicultura, a donde José Mª, junto con otra destacada personalidad veterinaria, también recientemente desaparecido, Cesar Agenjo, venía a examinar habitualmente a los alumnos de los Cursos Oficiales, por delegación del Ministerio de Agricultura.

A lo largo de muchos años, la ecuanimidad de Séculi en la evaluación de los exámenes, aparte de sus profundos conocimientos en avicultura hicieron que los que tratamos con él lo tuviésemos como maestro del bien hacer profesional.

Aparte de ello, cuando ya dejamos de verle con asiduidad, en reuniones en el Colegio, en la Expoaviga, en cuya génesis en 1974 tuvo ciertamente un papel importante, así como en otras diversas ocasiones, tuvimos ocasión de apreciar su recto criterio al juzgar situaciones muy diversas.

Sin exagerar, creemos que José Mª Séculi es de aquellas personas cuyo recuerdo perdurara para siempre en la memoria de todos los que le tratamos. E.p.d.

Prof. D. José Antonio Castelló Llobet

◆ ◆ ◆

JOSÉ SÉCULI i BRILLAS, en mi recuerdo

Prof. Dr. Miguel Cordero del Campillo
Del Cuerpo Nacional Veterinario
Catedrático emérito, Facultad de Veterinaria de León

Quienes cursamos la carrera en las viejas Escuelas de Veterinaria de la postguerra, convertidas nominalmente en Facultades en 1943, pese a sus muchas cátedras vacantes y sus carencias instrumentales, encontrábamos una ventana abierta hacia lo que debía ser la ciencia en las publicaciones de algunos laboratorios industriales, que suplían la penuria de textos que padecía aquella España convaleciente, que nada podía esperar de sus vecinos europeos, en los que había prendido la plaga bélica. Quienes aspirábamos a abrirnos camino en oposiciones nacionales buscábamos afanosamente la información moderna sobre microbiología, inmunología, enfermedades infecciosas y parasitarias, hormonas, vitaminas y otros problemas acuciantes, en las monografías y revistas de los laboratorios industriales, que hicieron una excelente y generosa labor subsidiaria en la formación científica de los veterinarios.

En 1952, cuando ingresé en el Cuerpo Nacional Veterinario, conocí a J. Séculi, cuya voz se escuchaba con respeto en la Dirección General de Ganadería y en las asambleas del Cuerpo, por su prestigio personal y profesional. Entonces me enteré de que tenía parte activa en "Laboratorios NEOSÁN", de Barcelona, cuyas periódicas Noticias y monografías tantas perspectivas habían abierto a nuestras promociones, al tiempo que sus preparados farmacéuticos facilitaban extraordinariamente la tarea de los clínicos veterinarios. No tuvimos otras oportunidades de relación que las periódicas reuniones en el Ministerio de Agricultura, hasta que, ya por los años 60, cuando había centrado mi vida profesional en el ejercicio académico, recibí por medio del Dr. Séculi la invitación del Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona, que regía magistralmente el inolvidado don Salvador Riera i Planagumá, para dar una conferencia (1968). Yo no estaba, ni estoy, conforme con los derroteros de la profesión oficial y titulé mi intervención "El prestigio de la profesión", disecando de modo inmisericorde la realidad, apuntando los caminos que me parecían más eficaces, serios y firmes, por los que merecía la pena hacer esfuerzos, bien lejos de la bambolla, los festivales hueros y los pululantes personajillos de prestigio fabricado, los "caciques de calzón corto", que decía Gordón Ordás, cuya la labor veterinaria elogié. En el breve coloquio que siguió a mi intervención, uno de los compañeros atacó a mi ilustre paisano atribuyéndole todos los males de la profesión(!), supongo que por haber perdido la guerra. Por supuesto que refuté tal manifestación e insistí en el gran valor de la obra de Gordón, que fue inteligentemente respetada durante muchos años por el gobierno de Franco.

Séculi sintonizó conmigo y me pidió el texto para publicarlo en Noticias NEOSÁN, invitándome prudentemente a que eliminara algún párrafo políticamente

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

atrevido o arriesgado. Yo puse como condición que se mantuviera mi original y así se publicó. El Colegio Oficial de Veterinarios de León, que presidía mi amigo don José Fernández Ramón, reprodujo también el trabajo y nada pasó. Años más tarde, sin embargo, cuando se me prohibió pronunciar la lección que versaba sobre don Félix Gordón Ordás, inaugural del curso académico 1973-74 en la Universidad de Oviedo, comprendí la valentía de Séculi años antes, cuando la política española estaba en manos de gentes más intolerantes.

Hay otro aspecto de nuestra relación que quiero destacar. Formaba yo parte del tribunal de oposiciones al Cuerpo Nacional Veterinario cuando su hijo Francisco Javier Séculi Palacios se presentaba a ellas. Pese a la cordial relación que manteníamos, J. Séculi ni siquiera solicitó benevolencia y, el hoy compañero de Cuerpo, recuerdo bien que, en la exposición personal de sus méritos, hizo todos los esfuerzos posibles por desligarse del vínculo familiar y presentarse al juicio con sola su garantía personal. Aquella actitud, no muy frecuente en padres ni en jóvenes de la época, traducía lo que me pareció una educación familiar exigente, estimuladora del propio mérito. Algunos años después atendí gustoso la invitación de Séculi Brillas y Perelló Olivella para escribir el capítulo de parasitosis, con mis colegas F.A. Rojo y P. Díez Baños, para la obra "Patología y clínica del ganado porcino" de NEOSÁN.

La última vez que nos vimos fue en la Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (3-VI-1997), cuando tomó la palabra para honrar la memoria del Dr. Riera Planagumá, nombrado Presidente de Honor a título póstumo. Séculi hizo un retrato apasionado del personaje, con el que se identificaba en su amor a la Veterinaria española y universal, a través de Cataluña. Me sorprendió su vitalidad, que no permitía suponer que, tan pronto, fuera a emprender el tránsito. Seguro que ha comparecido ante el Juez Supremo ligero de equipaje, pero con las manos llenas de sazonados frutos de su entusiasmo y su esfuerzo. Que en paz descanse y que su trayectoria veterinaria y catalana tenga muchos seguidores.

◆ ◆ ◆

Recordant a l'amic Séculi

Vaig tenir la sort de conèixer a l'amic Josep Ma Séculi en dues facetes ben diferenciades de la seva vida professional, una com a Veterinari d'empresa i l'altre com a Veterinari Oficial.

Com a Veterinari d'empresa, seria cap els anys 70 quan en el meu primer treball com a Veterinari, vaig coincidir en una empresa lligada als laboratoris Neosán, d'on ell era accionista i Veterinari assessor, recordo amb nostàlgia el treball desenvolupat al seu costat, les esgotadores reunions de treball amb els Cucurella, Séculi, Perelló..., els objectius marcats per ell, quan els explicava, es convertien en tasques fàcils, senzilles, i plenes de lògica. Cada viatge, aleshores a Itàlia, jo tornava ple de prospectes de medicaments que s'estaven utilitzant allà, el seu afany per saber, quines tècniques s'estan utilitzant, quins principis actius?, com...?, de quina manera?, de la seva inquietud constant per portar a terme els objectius que es proposava, ens feia que tots ens sentíssim igualment inquiets, innovadors, i units amb ell formen un veritable equip.

Un altre vessant de la seva vida professional va ser la de Veterinari Oficial, que vaig coincidir en el meu primer destí, com a Veterinari del Cos Nacional, aquí a Barcelona i a Girona.

La visita a l'Inspector Regional després d'incorporar-te al lloc de treball era prioritària, però no vaig fer-ho per guardar el protocol, sinó perquè tenia ganes de veure'l després d'uns anys de no haver treballat amb ell i poder recordar aquells temps i retornar a sentir el que sentis aleshores.

Les reunions de coordinació al Passeig de Gracia, 18, reunions de matí i tarda amb un dinar de treball entre mig, em tornaven a recordar aquelles reunions primeres del primer treball amb ell.

Em va impactar en aquesta etapa, el seu tarannà tremendament corporativista, entenent com a tal l'entusiasme vers una professió i amb el Cos Nacional Veterinari, en aquest sentit ens inspirava una vegada més aquella unitat necessària entre els companys per tirar endavant les tasques programades.

Recordo també que mesos abans de morir, em va telefonar per dir-me: —Gou! mira'm les serpentines de l'últim focus de PPA! Crec que va ser a l'any 19..., i va ser a tail lloc, amb un cens de tan ¡...! Tenia una memòria prodigiosa, estava preparant un treball històric sobre el curs de la PPC i la PPA a Catalunya... treballador fins a la seva mort.

En quatre frases, definiria al company i amic Séculi com un home recte, de plantejament i solucions senzilles, de consell fàcil i que estimava tremendament el seu ofici. Descansi en pau, i que des del cel ens guiï novament a tota la nostra professió.

Josep Gou i Torrent
Del Cos Nacional Veterinari

◆ ◆ ◆

SENSE PARAULES

Quan em van suggerir que escrigués unes ratlles sobre Josep Maria Séculi per incloure-les en un monogràfic a la seva memòria vaig pensar que era una tasca fàcil. Trobar temes per destacar en un home que ho ha sigut tot a la Veterinària hauria de ser senzill. Destacar trets d'una personalitat tan forta com la d'ell o posar de manifest els abundants fets en que es va manifestar la seva bonhomia no hauria de constituir cap problema.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

I em vaig posar a la màquina tenint molt present el seu somriure. Aquells ulls brillants i aquell gest amb el que t'agafava del braç... "Escolta..." i, vulguis o no, et feia entrar en el tema que li preocupava.

I ara en manquen les idees. No trobo les paraules adients. Les expressions que em venen al cap són vulgars per aplicar a una persona tan extraordinària. Les frases fetes i els llocs comuns no són utilitzables per descriure una personalitat única i irrepetible.

Han estat 30 anys de contactes a tots nivells. Des del moment de l'entrega d'un vademecum i un lot de productes, quan vàrem venir en viatge fi de carrera, fins les darreres trobades, ja afectat per la malaltia, i sempre em va meravellar el seu tarannà alegre i el seu dinamisme. Fins i tot en moments en que es podia pensar que no hi havia sortida, ell mantenia l'entusiasme fins a contagiar-te i, entre tots, trobar-hi el camí per seguir endavant.

Persones que han compartit amb ell, més que jo, el seu camí professional i humà han destacat i destacaran les fites aconseguides; una carrera professional brillant, la seva gestió empresarial i col·legial, els seus valors cristians , el valor de la seva família, la seva catalanitat, etc. Tot això portat a un nivell altíssim i viscut amb una intensitat i una vocació profundes. Jo haig de reconèixer la meva incapacitat per trobar paraules que no quedin molt per sota dels sentiments.

Però, no importa. Com els hi passa a tots els grans homes, els biògrafs mai fan justícia. Només els que ho vàrem conèixer podem sentir i valorar, que no expressar, l'empremta que ens va deixar en Séculi. Amb això en tenim prou, més que suficient per estar-li agraïts.

Als que no el van conèixer, o no el van tractar suficientment, quedin aquests pensaments com a constància de que un dia hi va haver-hi un home excepcional que ocuparà un lloc d'honor a la Veterinària i a la societat catalana com ja l'ocupa als nostres cors. Amic Séculi fes que no perdem de vista mai el teu mestratge!

Eduardo Torres Fernández

◆ ◆ ◆

Para mí es muy fácil el recordar al querido amigo y compañero Séculi Brillas y a la vez doloroso, especialmente al redactar estas líneas lo que hace ser más consciente de la irremediable desaparición de entre nosotros y su paso al grupo de "mis amigos muertos", parodiando a un famoso y conocido escritor contemporáneo.

Estoy seguro de que entre los muchos testimonios en su recuerdo que se publiquen en este Boletín, no han de faltar los relativos a sus múltiplex actividades y la ejemplaridad de su comportamiento. Me refiero al desempeño de sus puestos de trabajo en el seno de la Administración (Cuerpo de Veterinarios Titulares y Nacional Veterinario) así como a sus importantes aportaciones a las empresas farmacológicas nacionales, de producción pecuaria y, como no recordarlo especialmente aquí, a la organización colegial nacional y de manera muy intensa y destacada a este Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona, con su pionera Academia de Ciencias Veterinarias, a la que por su mano y aprecio, me honro en pertenecer como Académico Correspondiente. Su figura y categoría intelectual le llevó también a ser un destacado y apreciado Académico Numerario de las Reales de Medicina de Barcelona y la Ciencias Veterinarias de Madrid, así como de otras Corporaciones que seguro lo recordaran con más exactitud y amplitud otros compañeros.

Durante muchos años de vida profesional activa, (nada más exacto en su caso), participó conmigo y otros compañeros en las Reuniones Hispano-Francesas de Higiene y Sanidad Pecuarias, donde su profesionalidad y crédito científicos eran valorados y respetados por su prestigio personal y humano. Todos recordamos su enorme autoridad sanitaria en la Inspección Regional de Puertos y Fronteras y en la Inspección Regional de Sanidad Pecuarias que desempeñó con un enorme sentido técnico y a la vez realista durante sus últimos años como funcionario del Estado.

Pero para no reiterar lo que otros seguramente expondrán mejor que yo, me limitare a resaltar lo que, sin duda era

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

lo más destacado de su rica personalidad: sus grandes cualidades humanas. Fue siempre el amigo fiel y leal, que daba su opinión y ayuda con total sinceridad y entrega.
Hace tan solo unos meses, y tras bastante tiempo sin comunicarnos directamente por causa de nuestra mutua jubilación y con ello menos oportunidades de contacto, tuve necesidad de hablar con él para solicitarle consejo y ayuda personal y privada, dado su conocimiento del mundo de la Medicina de Barcelona, para que me asesorara en la búsqueda de un especialista para atender a un familiar mío, puesto que conocía por sus muchos años de Académico y Tesorero de la Real Academia de Medicina de Barcelona. Su apoyo fue, como siempre, inmediato y total, aunque me contó que "últimamente casi no salía de casa y que necesitaba de un bastón" pero sin quejarse de nada, ni poner la menor dificultad en atender mi petición. Tranquilamente me dijo "ya cogeré un taxi" Quedé en llamarle a los pocos días pero cual fue mi sorpresa que, al cabo de pocas horas, fue él mismo quien me llamó para darme varias informaciones y valoraciones sobre mi petición, que, naturalmente por su capacidad de juicio y el gran interés puesto, me fueron de fundamental ayuda para solucionar este problema.
Solo una persona tan amable, diligente y comprensiva como era Séculi Brillas podía hacer el bien a sus amigos sin valorar para nada su sacrificio a causa de su estado de salud. Con esa alegría, afecto sin límites y dedicación plena a los demás que era su manera habitual de enfocar su vida. Que Dios le premie y nosotros le recordemos como un ejemplo.

Carlos Compaire Fernández

◆ ◆ ◆

Miscel·lània de Josep Séculi i Brillas

Parlar d'en Josep Séculi i Brillas (E.P.D.) és per a mi un motiu de poder expressar el meu reconeixement a la gran tasca que va fer el que per a mi a sigut el veterinari català d'aquest segle XX.
Ho ha sigut per als diferents aspectes de la Veterinària que ell amb el seu bon fer i per la seva intel·ligència va portar a terme. Qui si no ell, en el moment oportú va comprendre que la Veterinària del futur (la d'avui) seria de producció intensiva i d'una vigilància sanitària molt professional i que l'activitat clínica sobre l'animal de treball no tenia massa futur.
El veterinari Séculi és el primer en creure que és necessari que existeixin laboratoris per produir additius correctors i medis biològics que facilitin les produccions intensives i semiintensives de la ramaderia catalana, com així va fer.
En el camp de la Veterinària al servei de l'Administració, ell va ser el qui la va orientar i fins hi tot la va poder ordenar.
L'activitat veterinària en els diferents camps va portar al veterinari Séculi a treballar per la millora de l'acció dels col·lega professionals catalans, creant la inquietud de millora de la professió fomentant reunions científiques i symposiums col·legials durant els anys 60, 70 i 80 arreu de Catalunya, que avui continuen celebrant-se, si bé més específics.
En un altre aspecte, la creació de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la qual ja avui disposem) crec que sense la seva col·laboració i interès avui no hauria estat possible.
Per acabar aquestes poques però sinceres paraules, m'atreveixo a dir que Josep Séculi ha sigut un model a seguir per la seva vocació veterinària i també per la seva figura humana i científica, aportant els seus coneixements veterinaris a les Reials Acadèmies de Medicina i Farmàcia, i a la de Veterinària, per ell impulsada.
El tindré sempre en el meu record i com ja he dit ha sigut i és un referent en la meva activitat.

Magí Brufau i Estrada

◆ ◆ ◆

UNA PERDURABLE AMISTAT: SÉCULI BRILLAS I MARTÍ MORERA

Encara que pertanyien a dues generacions diferents de veterinaris, els separaven 17 anys i exercien dues especialitats ben distants, això no va ésser un obstacle perquè Josep Séculi i Brillas i Antoni Martí i Morera, entorn als anys 1944-1945, iniciessin una llarga i profunda amistat, que s'intensificaria de forma progressiva en el transcurs dels anys i no s'estroncaria fins el final de la seva vida.
Aquesta bona avinença estava fonamentada en tres trets bàsics, essencials: la mútua comprensió, la sintonia en els mateixos valors morals i la lluita costant per assolir un mateix ideal; perfeccionar i enaltir la professió veterinària. Aquesta passió compartida pel millorament de la veterinària, es va mantenir sempre encesa per ambdues parts, mercès a l'intercanvi d'opinions, no exemptes de controvèrsia, vehiculades mitjançant una correspondència epistolar nombrosa on es reactivava el caliu i cadascú exposava el seu parer, donava consells o possibles solucions a la puntual problemàtica professional del moment.
Aquesta entesa va propiciar fruits positius per a la ciència veterinària, car Séculi i Brillas, amb el seu caràcter obert, innovador i jovial, va engrescar a Martí i Morera a escriure i publicar les seves experiències clíniques recollides durant la seva activa vida professional. Gràcies a aquests estímuls rebuts, Mati i Morera s'animà a competir repetides vegades als concursos científics Neosan, on va aconseguir diversos primers premis.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

També des de la presidència del Col·legi, Séculi i Brillas va convidar a Martí i Morera a participar en les activitats científiques col·legials: Des de 1955 a 1960 va presidir la secció científica de Cirurgia del Col·legi.

Durant aquest període, la seva col·laboració s'estengué fins a Calaf, a l'acollir a la seva clínica joves veterinaris post-graduats, becats pel Col·legi, per realitzar pràctiques de clínica quirúrgiques i cirurgia equines.

L'any 1955, malgrat que la seva salut començava a ser fràgil, Martí i Morera va acceptar complagut l'encàrrec de Séculi i Brillas, d'impartir a Barcelona, juntament amb altres professors i catedràtics, alguns de francesos (E. Puget), un curs intensiu-pràctic de cirurgia i castració, durant quinze dies, destinat a formar als veterinaris joves interessats a conèixer les pràctiques quirúrgiques. Aquest any 1955, referint-se a les múltiples activitats científiques desenvolupades aleshores, Martí i Morera escrivia a la Circular del Col·legi que, tot aquell desplegament havia sigut possible "perquè una digna Junta Col·legial, treballa entorn a un vèrtex representat per un veterinari cent per cent, preparat com el qui més, amb relacions científiques internacionals, abnegat fins al sacrifici per tot i amb tots i que, únicament portat pel seu gran amor, no pensa ni s'ocupa de res més que de la veterinària i dels veterinaris .En el pensament de tots hi ha et nom del nostre il·lustre President, el company Josep Séculi i Brillas, la meritòria gestió del qual, pel bé de tots, voldríem que es perllongués indefinidament".

Malgrat la seva migrada salut i la distància que suposava treballar a una de les comarques de l'interior de Catalunya, la participació de Martí i Morera en les activitats científiques del Col·legi no va cessar, ja que de 1960 a 1970, fou escollit president de la secció de Patologia de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Barcelona.

La cooperació dels dos amics es consolidà encara més, quan junts van emprendre la comesa d'escriure la revisió, ampliació i actualització de la 2na. Edició del llibre "Veterinària Pràctica" de Joan Homedes i Ranquini de 878 pàgines, el qual és una síntesi de biologia, patologia i terapèutica animals. Aquesta tasca els va tenir ocupats intensament durant tres anys.

L'any 1959, Martí i Morera va encapçalar una iniciativa col·lectiva dels col·legiats per sol·licitar al "Consejo General de Colegios Veterinarios de España" que Séculi i Brillas fos nomenat President d'honor del Col·legi de Veterinaris de Barcelona. En l'acte d'homenatge i lliurament d'aquest guardó, Martí i Morera afirma que "l'il·lustre President en la seva actuació ha sabut interpretar i comprendre la Veterinària sota el signe de l'optimisme, entreveient les intervencions professionals tal com haurien d'ésser en el futur. Aquest optimisme plenament objectiu i realista ha impregnat profundament en el cos social de la veterinària de la nostra província, ja que està basat en el sacrifici i l'entrega total i, ha sabut donar a tot els nostres actes un caràcter missional de fe en la nostra vida col·lectiva i, al mateix temps, aquella orientació sana i productiva que en tots els seus aspectes reclama la complexitat de les nostres pròpies activitats".

"Sabem que aquest senzill acte d'homenatge en la persona del nostre il·lustre President, no és el final d'una etapa, d'una meta i molt menys d'un ideal. El nostre senyor Séculi, tant si segueix en el càrrec, que tan dignament exerceix, com en un altre, obrirà sempre nous camins en la seva taleia de treballar i pensar en la Veterinària gran i unida que tant estima, perquè tal com va dir Vidal i Munné, és dels que creuen que l'esforç que es realitza per guanyar el pa, es transforma en font espiritual i adquireix un sabor de poesia quan hi posem una mica d'emoció i d'entrega total al be comú".

La confraternitat, el respecte i l'admiració mútues, en les seves línies bàsiques, van persistir sempre vives fins al final. Per aquest motiu no és gens estrany que, les últimes pàgines escrites a mà per Martí i Morera, abans de morir fossin els folis de la darrera, inacabada i emotiva carta, adreçada al seu lleial amic i company En Josep Séculi i Brillas.

Jo, i també en nom del meu pare, donem les gràcies a Séculi Brillas, per tot el que ha fet per la Veterinària.

Josep M. Martí i Pucurull

◆ ◆ ◆

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

RECUERDOS Y VIVENCIAS

Llegué a Barcelona a principios de 1946 para participar en oposiciones a plazas de técnico veterinario del Ayuntamiento de la Ciudad Condal. José María Séculi Brillas estaba entre los miembros del tribunal que hubo de juzgarnos. Ese fue mi primer contacto. Le conozco desde entonces.

Una semblanza de su personalidad es la resultante del conjunto de testimonios, que cual granos de arena, trasmitan las impresiones que en su día su buen obrar marcó. Los flashes en que reflejamos nuestro sentir constituyen a la vez el sincero homenaje que ofrecemos con nuestra mejor voluntad y cariño a quien a través de su realidad proyectó con tanta fuerza su vocación por una bella profesión que compartimos y que él desarrolló con espíritu de verdadero sacerdocio.

Su labor profesional y humana se proyectó en todos los ámbitos de su quehacer, principalmente a través de su acción como Presidente del Colegio de Veterinarios de Barcelona, Colegio que podemos titular como SU COLEGIO, por la dedicación que le dispensó. El Colegio era actual en aquellos momentos, pero con él evolucionó de actual a vanguardista, a futurista. Fue en 1954 cuando ambos entramos, a través de un proceso electoral, a formar parte de su Junta de Gobierno. Él como presidente, yo como vocal, asignándoseme la Sección Técnica. Por eso mi flash va a versar cobre su labor en este campo.

Bajo la visión de mejorar el nivel tecnológico de la profesión, programa conferencias, cursillos, visitas técnicas, seminarios, jornadas,... adelantándose a lo que hoy se conoce como reciclaje o formación continuada. Crea la Academia de Ciencias Veterinarias de Barcelona, hoy Academia de Veterinaria de Catalunya, pensada como Real Academia Veterinaria de Catalunya.

El colegio constituye a través de su presidencia el punto de partida no solamente de jornadas, simposios o congresos. Lo aprovecha para promocionar becas, viajes de estudio, intercambios profesionales, muy especialmente con Francia, que permiten una sensible elevación de nuestro nivel profesional.

En 1960, bajo el pretexto de evocar el cincuentenario del colegio moviliza a un Conjunto de profesionales y compromete también a grupos comerciales. Monta un congreso monográfico que deviene multitudinario, consagrado a la Inspección de Alimentos, tema de actualidad tanto profesional como extraprofesional: fue la Semana Nacional Veterinaria, con una finalidad añadida: buscar una continuidad por parte de otros colegios provinciales a los que se les pasó la antorcha que algunos supieron mantener. Hubo participación de especialistas de todas las Facultades de Veterinaria de España así como de los mejores técnicos comprometidos en el sector. Constituyó un acontecimiento con amplio reflejo en 108 medios de comunicación y presencia directa de les primeras autoridades sociales y políticas, avaladoras del prestigio que el colegio irradiaba. En 1968 promociona a través de la Academia de Ciencias Veterinarias y el Colegio de Barcelona unas Jornadas Hispano-Francesas sobre Aplicaciones del Frío en la conservación de Alimentos. La Asociación de Veterinarios Especialistas en Animales de Compañía nace bajo sus auspicios como tantas otras cosas más.

Difundir información tanto tecnológica como social o formativa fue otro de sus empeños. Potenció el medio de difusión con que contaba, la Circular Colegial que pasó a tener proyección internacional que reflejaba toda la actividad científica y social que la veterinaria barcelonesa desarrollaba, básicamente a través de las sesiones académicas del Colegio y la Academia. La publicación pasó de "Circular" a "Annales", que llegaban a toda España y a los principales centros profesionales del extranjero, incluidos los de la entonces Europa del Este, estableciéndose un intercambio con otras revistas que enriquecían la biblioteca, otro de los puntos en que jugó fuerte, y a lo que también colaboraba el envío por parte de las editoriales veterinarias de sus publicaciones para que una reseña de las mismas apareciera en Annales.

Las correcciones en Annales se introducían hasta el último momento y no sólo para evitar errores; también para que estuvieran al día como si se tratara de una información de prensa, labor en que nos implicaba a todos y cada uno de los responsables de las distintas secciones. Las galeradas iban y volvían de la imprenta hasta conseguir su Composición final. Suerte que el impresor, Sr. Farreras, hermano de otro ilustre veterinario era tan entusiasta de los Annales como él mismo.

Siempre se ha dicho que detrás de un gran hombre hay una gran mujer y en este caso no faltaba. Por eso nuestra admiración y reconocimiento a Tomy, que fue siempre una leal, entusiasta y extraordinaria colaboradora, que le siguió, admiró y estimuló en sus logros, contagiada por ese entusiasmo que en él era desbordante. Gracias, Tomy, y que su ausencia te lo compense tanto como el recuerdo de su presencia, la labor que realizó, su amor y el de los hijos que siempre tienes a tu lado.

Para ti, SÉCULI, añadir que sigues estando sin estar, a través de tu Hacer Veterinario, como lo están Cervantes por su Quijote, Falla por su Danza del Fuego, Picasso por su Guernica, Chaplin por su Candilejas, Verdaguer por su Atlántida o los faraones por sus Pirámides. Te sentimos como a Alicia a los dos lados del espejo. Por eso, con ese nuestro sentimiento, vaya también nuestro mejor recuerdo.

José D. Esteban Fernández

◆ ◆ ◆

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Vaig conèixer a Josep Séculi Brillas arrel d'acabar la carrera i procedir a donar-me d'alta en el Col·legi de Veterinaris de Barcelona, aleshores ell n'era President i des del primer moment ja em va impressionar la seva bonhomia i forta personalitat, establint-se una corrent d'amistat i simpatia que ha durat fins ara fa poc, quan malauradament ens va deixar. Era un home en què la intel·ligència, la voluntat i la memòria, els tres valors humans imprescindibles per a triomfar en el nostre món, els gaudia en quantitat i perfecte equilibri, de tal manera que si seguim la seva trajectòria veurem que sempre i en tot moment van estar força pressents. Va ser l'ànima del Col·legi de Veterinaris de Barcelona, millor dit, durant mols i mols anys, ell va ser el "Pal de Paller" de la Veterinària Barcelonina. Si volguéssim assenyalar minuciosament la seva contribució científica, social i humana que va desenvolupar durant tota la seva vida, necessitaríem quelcom més que aquesta monografia per anomenar tota la seva gran tasca, els homes que el vàrem conèixer mai li podran pagar la seva constant generositat envers la professió, sempre estava disposat a sacrificar-se i a donar-ho tot per millorar la veterinària i el que l'envoltava. Era un excel·lent company i gran veterinari.

Al mateix temps que era un gran veterinari, la seva qualitat humana estava a la mateixa altura, per aquells que el coneixíem va ser un exemple a tenir constantment en compte, era posseïdor de la millor virtut que pot tenir un home, la honestedat, era honest amb ell mateix i amb els altres, sempre disposat a donar-te un bon consell i fer-te i donar-te el que fes falta sense demanar res a canvi, cosa no gaire freqüent en el món en el que vivim. Era ponderat i era assenyat, per això va arribar a on va arribar. Era en definitiva un home bo.
Per tot això i per tot el que ha representat durant aquest últims cinquanta anys dintre la nostre professió, moltes gràcies i que Deu et tingui a la glòria.

Josep Mª Aymerich Baqués.
del Cos Nacional Veterinari

◆ ◆ ◆

Conocí a José Mª en el año 1958 cuando, en virtud de un concurso general de traslados, llegué destinado a la Jefatura Provincial de Ganadería e Inspección Veterinaria de la Aduana en la provincia de Tarragona, él, entonces, era Inspector-Jefe Regional Veterinario de las Aduanas de Cataluña y gracias a su ayuda y orientaciones pude poner en marcha la Aduana Veterinaria de Tarragona.
José Mª es de la promoción X del Cuerpo Nacional Veterinario, ingresando en el mismo en el año 1941, cuando había cumplido los 24 años de edad. Por su labor realizada en Cataluña y en el resto de España, los miembros del Cuerpo Nacional Veterinario que formaban parte del Comité de honores y distinciones propusieron a la Asamblea celebrada en el año 1983 la concesión de la Medalla de Oro de la Asociación, distinción otorgada a un número muy reducido de asociados.
Por su cargo durante varios lustros de Inspector Regional de Sanidad Pecuaria intervino en la difícil problemática de las pestes porcinas, tanto clásica como africana, trabajando con verdadero ahínco en el control de las mismas en la región catalana. Yo pude comprobar personalmente sus desvelos por reducir la enfermedad en la provincia de Tarragona.
Como Presidente del Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona fue colaborador primordial y "alma mater" de los Simposium de Patología que a partir del año 1961 se celebraron cada año, y en un período de 12 años, en uno de los Colegios Veterinarios de Cataluña.
Por su gestión y como Académico de número de la Real Academia de Medicina de Barcelona, se celebró en dicha entidad en junio de 1971 una sesión académica sobre: "Situación Actual de la Brucelosis Animal en Cataluña", sesión en la que intervinieron profesionales de la provincia de Tarragona. Igualmente en la Real Academia de Veterinaria de Barcelona se organizaron, debido a sus inquietudes profesionales sobre temas avícolas, diversas sesiones donde miembros destacados de la profesión intervinieron.
Así mismo, se celebró en el año 1960 en Barcelona la I Semana Nacional Veterinaria, gracias a sus gestiones y

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

labor realizada como Presidente del Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona.

Por su prestigio como profesional veterinario íntegro fue requerido con frecuencia por industrias pecuarias y explotaciones ganaderas para dirimir problemas relacionados con dichas materias. Como otros compañeros destacaron en sus escritos las distintas facetas de José Mª y sus intervenciones en fundador, organizador y gestor de numerosos actos en pro de la profesión veterinaria, únicamente quisiera destacar varias virtudes que considero tenía:

- Diligente, en la asistencia a reuniones y actos de cualquier tipo, así como esmerado en el cumplimiento del deber.
- Trabajo en equipo, se supo rodear de personal competente que le colaboró con celo en el cumplimiento de las labores encomendadas.
- Al servicio de la colectividad, su carácter afable y jovial entregado al servicio de todos, donde aquel que acudía a él encontraba la respuesta y ayuda solicitada.
- Entrega a su profesión, su labor callada y entusiasta, su interés por sus compañeros y su labor realizada en sus últimos años como Inspector Regional de Sanidad Pecuaria, infundiendo confianza a todo el personal, pues estaban seguros que acudiendo a él tendrían un interlocutor válido, en cualquier problema que se tratara, con verdadero interés.

En resumen, su meritoria labor profesional, con resultados reconocidos en el ámbito regional y nacional es la de un profesional, que como José Mª Séculi Brillas, unió su capacidad y entrega, su presencia constante en los diferentes campos aplicativos de la profesión, para conocer en ocasiones la hiel de la contrariedad ante dificultades humanas insalvables, y en otras, afortunadamente las más, la miel del éxito, reservada a los que, como él, hicieron de la profesión una vocación al servicio de la sociedad.

Mariano Sanz Callejas
ExDirector Provincial del MAPA en Tarragona

◆ ◆ ◆

Suposo que als "Annales del Colegio de Veterinarios" d'aquell temps devia publicar-se.

Séculi va assistir al 1r. Concurs de Gossos d'Atura de Castellar de N'Hug el 22 de Juliol de 1962. Jo exercia de veterinari lliure i ajudava al Sr. Joan Franquesa Ubach, llavors veterinari titular. Es difícil recordar aquella diada, però es congratulant que en aquells anys difícils dels concursos fos el President Sr. Séculi qui es desplaçà a la població més llunyana de la província de Barcelona per fer-me companyia i col·laborar en el jurat.

Per acabar sols citaré una frase seva "És cert que el que bé comença, bé acaba". El concurs segueix.

Aquest any si Deu vol et cordarem en el mateix jurat que el dia 22 de juliol de 1962 assistires com a President.

Ramón Amils Palomer

◆ ◆ ◆

A JOSEP SÉCULI BRILLAS

Vaig conèixer a Josep Séculi a l'any 1970, quan va ingressar a La Reial Acadèmia de Medicina, ocupant el lloc d'Àngel Sabatés, un altre prestigiós veterinari.

A l'Acadèmia de Medicina hi ha un tant per cent de membres de ciències afins, entre les quals la veterinària hi ha ocupat de sempre un lloc destacat. Sols cal citar els noms de Ramon Turró, amb els seus treballs i estudis, coneguts internacionalment, sobre immunitat, a Leandre Cervera, prestigiós home de ciència destacat pels seus estudis sobre fisiologia humana i animal, especialment en el camp de l'endocrinologia i al mateix Sabatés, deixeble de Turró i expert en sanitat veterinària.

Séculi va entrar a la Reial Acadèmia de Medicina amb un currículum excel·lent. Diplomat en inseminació artificial, en parasitologia i en alimentació animal. Inspector de Sanitat del Port. President del Col·legi de Barcelona des de 1954, reelegit i després nomenat President d'Honor. Membre fundador de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Barcelona i Membre numerari de l'Acadèmia de Farmàcia. Presentava també nombroses publicacions sobre els temes més diversos de la ciència veterinària, especialment sobre alimentació i hormones. El seu discurs d'entrada versava sobre l'estat actual de la ràbia, de la que en feia un estudi exhaustiu, alertant sobre la persistència de focus que representen perills d'extensió.

A poc d'ingressar a l'Acadèmia, es va incorporar a la Junta Directiva, de la qual jo també en formava part. Col·laboració conjunta que va durar més de vint anys, en el curs dels quals vaig tenir ocasions sobrades d'apreciar les elevades qualitats humanes que concorrien en la seva persona, creant-se entre nosaltres llaços d'autèntica amistat, que s'han mantingut fins al final.

La seva actuació fou de gran valor per l'Acadèmia, tant per la seva tasca administrativa com científica. Administrativament ocupà el càrrec de tresorer, difícil d'exercir donada l'escassetat de medis en què ens movíem i que ell sabia suplir amb la seva meticulositat i sentit de previsió.

Respecte a la part científica, les seves aportacions foren realment importants. En les seves exposicions remarcava les íntimes i tradicionals relacions que de sempre han existit entre la medicina i la veterinària. En el seu excel·lent estudi biogràfic sobre Pasteur, en ocasió del centenari de la seva mort, remarcava el fet de què foren veterinaris els que havien assenyalat abans que ningú l'existència de corpuscles, amb característiques d'éssers

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

vius, en la sang del bestiar mort de carbuncle, primera etapa en la gran descoberta de les malalties infeccioses. Fou després quan Pasteur establí la relació causal i incontrovertible entre els dits corpuscles i les malalties infeccioses, recolzant-se freqüentment amb experiències amb animals i la col·laboració amb veterinaris.

Els estudis de Séculi sempre han estat presents en tots els temes relacionats amb la veterinària, organitzant reunions i simposis summament interessants. A l'any 1977, amb l'ingrés de Francesc Puchal, formaren un binomi, que potencià encara més els estudis de veterinària a l'Acadèmia de Medicina.

Entre els estudis més rellevants, a més dels citats, hem de posar-hi el de la importància de la fibra en l'alimentació humana. La biografia de Ramon Turró. Els estudis sobre la febre porcina africana i la seva conferència inaugural del curs 1990 sobre l'evolució històrica de la Veterinària, que es confon amb la de la Medicina.

La mort de Séculi representa una pèrdua important en la nostra Acadèmia i en el món de la ciència veterinària molt difícil de suplir, així com en el de l'amistat, en el qual el record de la seva persona es mantindrà imborrable en la ment de tots aquells que hem tingut la sort de coneixe'l i de tractar-lo.

Moises Broggi i Valles

◆ ◆ ◆

EN MEMÒRIA AL DR. JOSEP SÉCULI I BRILLAS

La realitat és que més que jo, els qui varen tractar més amb Séculi Brillas foren el meu pare Román (1897-1986) i el meu germà Miquel, mort en 1996.

El meu pare, nascut a Lleó, en les dècades dels anys 20 i 30 va estar destinat a Barcelona i fou junt altres veterinaris militars (Vidal Balagué, Saura) els primers que es varen dedicar a Barcelona a la clínica de gossos i gats. Acabada la guerra civil continuà el meu pare la seva activitat en gossos i gats. Tant el meu germà com jo estudiàrem a Lleó (com el nostre pare) i tornàrem a Barcelona en 1954-55 en finalitzar la carrera.

I ens dedicàrem íntegrament a la clínica de gossos i gats i també vàrem treballar 34 anys en el Zoo de Barcelona.

El nostre pare en moltes ocasions ens va elogiar la figura de Séculi Brillas, com a veterinari seriós, molt actiu, amb gran prestigi i gran organitzador de la veterinària catalana.

Encara que els dos tinguessin activitats diferents, el meu pare, clínic d'animals de companyia, i en Séculi, Veterinari al Servei de la Sanitat en Port i Aeroport, a més de director tècnic del Laboratori "Productes Neosan", empresa de medicaments, bastants d'ells dedicats a animals de companyia, però en comú estimaven sobre tot la "Veterinària".

Recordo un espai de TVE, que feia una exposició de les activitats de diferents professions. El cap de programes (amic meu) va decidir fer la de "Veterinari". Em pregà que busqués dos companys més que fossin representatius de la professió i vàrem assistir en Séculi Brillas (President del Col·legi de Veterinaris), Llobet Arnan, llavors vice-president de la Diputació de Barcelona i jo, com a clínic.

L'espai de TVE va resultar un èxit i recorda la satisfacció del company Séculi Brillas, al rebre el nostre Col·legi moltes felicitacions d'altres Col·legis i de companys, per l'alt nivell professional que es va demostrar.

Amb el germà Miquel, grans contactes tingué amb en Séculi, tant en el Col·legi, Seccions Tècniques del mateix i més tard en la fundació d'AVEPA.

Algun festiu assistien a partits de futbol; el Séculi l'afició devia ésser heretada del seu pare, fundador i primer president del Gavà C. de F., cosa de la qual vaig ésser assabentat fa un més amb motiu dels 75 anys de la fundació del club de Gavà, i en el qual es va fer menció, com un gran entusiasta d'aquest esport del Veterinari Municipal de Gavà Sr. Séculi,

Séculi Brillas, Bernal i els Luera, formaren un tàndem per aixecar primer a nivell Nacional i després Internacional, la Medicina i Cirurgia dels animals de Companyia. Més tard en 1986 en Miquel Luera succeí a Séculi Brillas com a President de l'Acadèmia.

Per aquest motiu i com ells haurien volgut fer, en nom del meu pare Roman i germà Miquel ambdós absents i en el meu propi, reivindiquem la gran figura del veterinari Dr. Josep Séculi i Brillas, com a professional destacat en les activitats científiques, col·legials, acadèmiques i encara que mai va fer clínica de gossos i gats, va tenir un lloc molt destacat en el foment d'aquesta, avui tan important especialitat veterinària.

Dr. Séculi Brillas, moltes gràcies.

Roman Luera i Carbò

◆ ◆ ◆

Benvolgut Dr. Séculi,

Sortosament encara queden bastants deixebles seus per poder discutir sobre la professió veterinària, però trobarem a faltar les seves converses de temes tan generals i humans com: quin pot ser el model de societat més just i equilibrat?, quines són les condicions perquè l'home pugui desenvolupar-se més en llibertat?. Sí senyor, era un contertulià excepcional i hem de dir que avui dia ja no n'hi ha molts, no tenim temps.

Sens dubte vostè va ser un exemple pels veterinaris. Hem d'agrair-li la seva il·lusió amb la qual va participar en l'organització de la professió, per la força amb què defensava les seves idees, per la dignitat que donava a qualsevol acte on era present. Tenia el do o l'essència de fer el bé amb tota naturalitat. Entenia perfectament que la importància d'una professió es mesura amb la capacitat que té aquest col·lectiu per aportar serveis i millores a la societat. Coneixia amb detall la història de la veterinària

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

però sabia en tot moment projectar-se cap el futur. Va ser un dels pioners en organitzar el Primer Congrés de la Veterinària Catalana. Estava atent a tots els esdeveniments científics, sempre confiant en la professió, sense defallir mai davant de les responsabilitats. Seguia el fil de la vida amb un equilibri exasperant. Feina tindrem a poder-lo seguir.

Quina sort tenir-lo al costat! Quin plaer poder-lo acompanyar! La seva paraula, el seu cant segueix amb un ressò intens i viu dins les fibres més sensibles del nostre coneixement. Com no agrair-li molts de nosaltres la seva càlida i acollidora solidaritat, la seva i la de la seva dona. Va ser un home de paraula escrita, el seu cervell no li concedia improvisacions. Va ser Veterinari, un dels nostres i fins el final vam estar escoltant-lo amb l'apreci ¡ l'estimació cap un home que ha sabut donar-se als altres.

Sempre vostre,

Josep Llupià Mas
Veterinari

◆ ◆ ◆

A Josep Mª Séculi Brillas

Recuerdo hace ya bastantes años, cuando por primera vez acudí al Colegio de Veterinarios de Barcelona para colegiarme, tuve la sensación de que estaba haciendo algo importante, algo que de alguna forma culminaba el proceso de convertirme en veterinario, reto que un poco sin saber exactamente por qué me había planteado unos años atrás.

No tenía todavía trabajo, pero en aquella época, yo creo que, a la mayoría no se nos hubiese ocurrido buscarlo, sin estar colegiado.

Yo no sé si era la edad, o simplemente que era otra época, pero la imagen que en aquel momento me inspiraba la organización colegial era de un enorme respeto y confianza. Probablemente gran parte de esta imagen que transmitía el Colegio de Veterinarios de Barcelona estaba muy influenciada por la enorme personalidad de su presidente, que a lo largo de una trayectoria de 23 años y una gran gestión, ligada a otros condicionantes, fue decisiva para generar esta confianza.

Lamentablemente no tuve un contacto directo con el Dr. Séculi durante su etapa colegial, y no fue hasta al cabo de unos años, al entrar a formar parte de la Junta colegial, cuando me percaté con mayor conocimiento de la impronta que había dejado durante su mandato.

Tanto en el Colegio, como en el Consell de Col.legis y en la Academia de Ciencias Veterinarias he tenido la oportunidad de tratarlo y poder conocerle un poco mejor. Muchas cosas me impresionaron de José Mª Séculi, la capacidad de trabajo y de ilusionarse por todos aquellos temas profesionales en los que creía. Dispuesto a trabajar y ha colaborar en multitud de reuniones, incluso en la etapa de salud algo precaria.

Me sorprendía la forma de defender sus criterios, cómo se emocionaba y con que ímpetu y vehemencia lo hacía. Probablemente su dilatada experiencia le proporcionaba la claridad de ideas.

Recuerdo también uno de sus últimos proyectos, junto a su buen compañero, el Dr. Agustí Carol, el 1º Congrés de la Veterinaria Catalana, del que fueron ideólogos, promotores y organizadores, y que a pesar de su voluntad, no tuvo continuidad.

Algunos compañeros habrán tenido mucha más suerte que yo, y habrán tenido la oportunidad de conocerle mucho mejor y compartir grandes experiencias con él, y les envidio por ello, pero me conformo con haber tenido la suerte de conocerle y de tratarle. Para mí ha representado un ejemplo y para la Veterinaria catalana y española ha sido una autentica leyenda.

Hace ahora 2 años tuve la gran satisfacción de hacerle entrega de la medalla de oro de AVEPA, que la Junta Directiva le concedió en reconocimiento a sus méritos. El apoyo de todo tipo que ofreció a los pioneros de nuestra especialidad fue decisivo para conseguir los primeros

éxitos y que AVEPA se consolidase como la asociación de todos los clínicos de pequeños animales.

Amigo Josep Mª Séculi, descansa en paz.

Francisco Florit

◆ ◆ ◆

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

JOSEP SÉCULI TAL COM JO L'HE CONEGUT

Se m'ha demanat una breu reflexió sobre la personalitat humana i cristiana de Josep Séculi i Brillas. No em serà fàcil, perquè no hi ha res més difícil que descriure la grandesa de les virtuts i valors reals quan són viscuts amb la senzillesa d'aquells que no se'n donen compte que es posseeixen.

Vaig conèixer a Josep Séculi, l'any 1944, quan vicari de la Parròquia de St. Vicenç de Sarrià, el jove Séculi venia amb assídua fidelitat a complir els seus deures de cristià convençut. S'establí una mútua i confiada amistat; ell em tractava de V.; un servidor de tu, com així s'ha mantingut fins al seu recent traspàs. Una confiança filial unida a una paternitat espiritual, que neixen, creixen i es desenvolupen amb una plena i absoluta llibertat per ambdues parts. Ell coneixia el seu temperament i les seves limitacions i vivia profundament el seu anhel de realitzar-se com a persona i com a cristià. Era, en aquests aspectes on ens hem trobat sempre.

En el pla professional i amb total independència de la seva realització personal, el seu amor a la vocació veterinària i el seu talent privilegiat unit a un treball continuat d'estudi i investigació l'hi eren suficients per assolir tots els resultats positius que els competents en la matèria li han reconegut. Mai va parlar-me directament dels seus treballs i escrits en el camp professional; els anava coneixent de manera indirecta i me n'alegrava sincerament.

El seu anhel mes profund era realitzar-se com a persona i com a cristià, no en el tancament egoista del propi jo sinó en la visió de complir una missió humana i cristiana, que a partir de formar una família que continués el que després se n'ha dit la "nissaga dels veterinaris Séculi" contribuís al bé i al millorament de la societat.

Com recordava amb respecte i amor al seu pare, que morí assassinat per l'odi a l'any 1936! Com venerava a la seva mare! Com estimava la seva esposa i vivia amb il·lusió i entrega per els seus fills! Puc assegurar que la "seva família" era el seu profund i veritable amor de la seva vida humana, que no es destorbava sinó que l'estimulava en el seu treball professional.

La seva vida es recolzava en una fe cristiana, viscuda amb una senzilla fidelitat, amb una gran llibertat i respecte pels altres i projectada amb un desig d'ajuda, estimulant els seus valors, impulsant-los al treball. En el pla professional mai vaig descobrir-lo egoista o envanit del seu saber. La seva il·lusió era "guanyar-se la vida" i poder preparar als seus fills en el camí d'un millorament social en el seu futur. Treballava pensant en ells i cada nou naixement era un motiu de joia i plenitud per ell i la seva estimada esposa.

Però la família no era per ell una illa tancada. Superant els coneixements personals i algunes ajudes concretes, ara se li han trobat rebuts de institucions, Cottolengo, Cáritas, Parròquia,... que representen moltes ajudes a moltes persones necessitades.

Tenia idees socials i polítiques molt concretes, que a voltes expressava i defensava amb la contundència del seu temperament prompte i impulsiu, que mai era intransigent sinó comprensiu. Només calia no respondre-li amb la mateixa impetuositat... també era un apassionat del Barça... que tampoc l'ofuscava.

Pocs dies abans de celebrar les bodes d'or del seu matrimoni, al quedar sols, em digué amb gran serenor. "Mn. Ramon, tinc un càncer irreversible, l'esposa i majoria de fills no en saben res. Cal celebrar la festa amb joia i plena naturalitat i així continuar tot el temps que calgui. La malaltia és cosa meva. Tinc ganes i il·lusió de viure, se que a la meva edat el mal no progressa amb rapidesa i confio que la medicina i els lenitius faran suportable la malaltia. Però estic en pau. He intentat complir la meva missió de la millor manera que m'ha semblat. He format una família procurant-ne un millorament social i ajudant als meus fills a obrir-se camí. Gràcies a Deu tots són casats i viuen bé amb els seus fills. Amb l'esposa ens hem estimat molt i sempre. No em fa cap il·lusió però ja em puc morir... quan Deu vulgui". Passaren dos anys fins a la mort.

Josep Séculi i Brillas ha viscut la joia, acompanyada d'esforços i generosa fidelitat, realitzant-se com a ciutadà, professionalment, com a persona i com a cristià.

Queden lluny les limitacions inherents a tota persona humana, queden desdibuixades les arestes del seu temperament i caràcter, queden superades les equivocacions o diferencies que son pròpies de tota

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

relació... però crec que puc afirmar que perdurarà el record de l'home que s'ha realitzat com a persona i com a cristià.

Ramón Daumal
Bisbe Auxiliar Emèrit de Barcelona

◆ ◆ ◆

JOSEP SÈCULI I BRILLAS

Vaig conèixer en Séculi en acabar la carrera de veterinària i fundar-se els Laboratoris Unisol de Barcelona; iniciàrem una amistat, personal i professional, que ha durat sempre. Tothora vaig tenir el seu suport, sobretot quan vaig crear el Laboratori COAL.

Home meticulós i constant, aconseguí que la professió de veterinària assolís un caràcter científic i que s'hi integrés els veterinaris de tot Catalunya, realitzant una trobada anual per Sant Francesc i tenint un reconeixement per als veterinaris jubilats.

El seu tarannà emprenedor el portà a organitzar la Setmana Veterinària de Barcelona i a promoure el canvi d'ubicació del Col·legi de Veterinaris de Barcelona (del carrer de Portaferrissa a la República d'Argentina).

La seva vàlua també queda reflectida en els llibres i articles que publicà.

Recompensant els seus mèrits, fou nomenat membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, a més, evidentment, de la Reial Acadèmia de Ciències Veterinàries, de la qual en fou president.

Se'n va la persona però queda la seva obra, amb l'empremta d'una gran personalitat.

Rafael Codina Ribó

◆ ◆ ◆

EXCM. SR. DR. JOSEP SÉCULI I BRILLAS (1917-1998)

CURRÍCULUM VITAE RESUMIT

Va néixer a Gavà (Barcelona) el 2-1-17. Es va casar amb Thomy Palacios Arnaiz. Fill de veterinari i pare de 7 fills (2 veterinaris, 3 metges, una Infermera i una puericultora diplomada) i 17 nets.

ASPECTES FORMATIUS I TÍTOLS

- Llicenciat en Veterinària per Saragossa (1940), amb 23 matrícules d'honor).
- Doctor en Veterinària. Sobresalient Cum Laude per Saragossa (1970).
- Des de el 1941, va pertànyer, per oposició, al Cos Nacional Veterinari, Ministeri d'Agricultura.
- El 1942, i per concurs-oposició, va ingressar al Cos de Veterinaris Titulars, Ministeri de Governació.
- Acadèmic Numerari de la Real Acadèmia de Farmàcia de Catalunya (1958).
- Acadèmic Numerari de la Real Acadèmia de Medicina de Catalunya (1970).
- Acadèmic Fundador de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (abans de Barce-lona) (1960). Vice-president (1960-77), President d'Honor (1996).
- Acadèmic Corresponsal de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de València (1976).
- Acadèmic Numerari de la Real Acadèmia de Ciències Veterinàries de Madrid (1978).

ACTIVITATS PROFESSIONALS OFICIALS

- Inspector de Duanes del Port i Aeroport de Barcelona (1941-85).
- Inspector Veterinari de Sanitat Exterior de Duanes de Barcelona (1945-85).
- Destacada actuació en la eradicació de la Ràbia (1947-52), i de la Pesta Porcina Africana, PPA (1960-61).
- Inspector Regional de Sanitat Animal (1972-85).
- Membre de la Comissió Veterinària Franco-Espanyola d'Higiene i Sanitat Pecuària (1970-84), etc.

ACTIVITATS LLIBERALS

- Director Tècnic de "Productes Neosán de Terapèutica Veterinària, SA" (1942-86).
- Tècnic del departament veterinari del "Laboratori Farmacèutic Rocador-Doria" (1942-85).
- Conseller Tècnic de "Laboratoris Unisol, SA", de sèrums i vacunes (1952-82).
- Conseller Tècnic de "Pinsos Compostos Rosell, SA (PICROSA)" (1957-75).
- Conseller Tècnic de "Laboratoris Tura, SA" (1978-85).

ACTIVITATS COL·LEGIALS

- President del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, amb quatre reeleccions successives (1954-77). Creació de les Seccions Científiques, base de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries (1960). Enviament de becaris a centres universitaris de França. Fons Mutual d'Ajuda, biblioteca, construcció del nou local social (1975). Organització anual de Symposiums Veterinaris de Catalunya i Balears (1958-75), sobre temes monogràfics, celebrats a les capitals catalanes en torn rotatori. Vocal del "Consejo General de Colegios Veterinarios de España", representant per elecció als Col·legis de Veterinaris de Catalunya i Balears (1962-77), als quals va defensar amb gran eficàcia, etc.
- Director o Professor de Cursos de Formació Continuada (14), organitzats pel Col·legi de Barcelona.
- President i/o membre, des de 1943, de Jurats i d'Exposicions provincials i nacionals (Fira del Camp, etc.) de ramaderia i avicultura .
- President o Membre de Jurats per la concessió de Premis científics convocats per la Real Acadèmia de Medicina de Barcelona, l'Acadèmia de Ciències

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Veterinàries i el Col·legi de Veterinaris de Barcelona (1946-95).
- Premi Nacional de Premsa Agrària (1964) per la seva col·laboració setmanal a la "Hoja Oficial del Lunes", de Barcelona (1963-64).

MEDALLES I PREMIS

Entre d'altres, és en possessió dels següents,
- Medalla d'Or de la Real Acadèmia de Medicina de Barcelona (1962).
- Medalla d'Or del Cos Nacional Veterinari, Madrid (1986).
- Medalla al Mèrit de l'Agricultura Catalana, Barcelona (1990).
- President d'Honor de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (1996).
- President d'Honor del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (1959).
- Comanador de Nombre de l'Ordre Civil del Mèrit Agrícola, Madrid (1975).

SOCIETATS CIENTÍFIQUES

Entre d'altres ha pertangut a les següents,
- Membre fundador de la Societat Veterinària de Zootecnia, Madrid (1948).
- Seminari de Ciències Veterinàries de Barcelona (1952).
- Societat Espanyola de Bromatologia, Madrid (1952).
- Associació Veterinària d'Higiene Bromatològica, Madrid (1953).
- Membre Numerari de la Federació Internacional Veterinària de Zootècnia, Madrid (1957).
- Membre fundador de l'Associació Veterinària Espanyola d'Especialistes en Petits Animals, AVEPA, Barcelona (1963).
- President-Fundador de l'Associació Catalana d'Història de la Veterinària, Facultat de Veterinària de la UAB, Bellaterra (1992).

PUBLICACIONS

D'entre aquestes, set llibres de Patologia i Terapèutica,
- Sulfamidoterapia en Medicina Veterinaria, 151 pàgines (1942).
- Las enfermedades del perro y del gato, 318 pàgines (1949).
- Vitaminoterapia en Clínica Veterinaria, amb la col·laboració del Dr. J.D. Esteban, 370 pàgines (1958).
- Patologia del ganado vacuno, amb la col·laboració del Dr. C. Sánchez Garnica (1960).
- Veterinaria Práctica, amb la col·laboració dels Drs. Homedes i Martí Morera, Ed. Salvat, 878 pàgines (1963).
- Patologia y Clínica del Perro y del Gato, amb la col·laboració del Dr. F.Séculi Palacios, 556 pàgines (1976).
- Patologia y Clínica del Ganado Porcino, amb la col·laboració dels Drs. Perelló, Sánchez Botija i Cordero del Campillo, 618 pàgines (1980).

A més, va publicar nombroses Monografies i uns 150 treballs científics, preferentment sobre temes de Patologia, Nutrició i Avicultura.

També fou Director de les Revistes professionals següents,
- Noticias Neosan (1942-86)
- Annals del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, mensual (1946-78).
- Neosan Avícola (1951-64).
- Veterinaria (1970-76).

ALTRES ACTIVITATS
- Instaurador dels Premis Científics Ramon Turró i Darder, Francesc Darder, Josep Farreras, Pere Rossell Vilà i Josep Vidal Munné, per rememorar als més destacats precursors veterinaris catalans.
- Iniciador de les "SEMANAS NACIONALES VETERINARIAS", començant a Barcelona (1960), i continuant a Saragossa (1962), Còrdova (1964), Santander (1966), La Corunya (1970), etc.

RESUM FINAL

Josep Séculi i Brillas, amb més de 56 anys d'activitat professional, ha estat un dels organitzadors i impulsors més destacats de la veterinària catalana, la qual va projectar a la resta d'Espanya.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

IDENTIFICACIÓN ELECTRÓNICA (IDE) ANIMAL Y SU APLICACION EN GANADO BOVINO (2ª parte)

Gerardo Caja, Raúl Nehring, Cristina Conill y Bernat Farriol
Unidad de Producción Animal, Facultad de Veterinaria, Universidad Autónoma de Barcelona, 08193 Bellaterra.

Tipos de transpondedores y normativa ICAR en identificación animal

Además del soporte explícito de la Comisión Europea, el ICAR (International Committee for Animal Recording) organismo mundial ocupado de la identificación y control de producciones de los animales de granja, se ha sumado al reconocimiento de los estándar ISO en todo lo que se refiera a sus actividades relacionadas con la IDE.

Así ICAR ha elaborado una normativa para la adjudicación y empleo del llamado número de fabricante en IDE, que en la actualidad ha sido ya otorgado de forma exclusiva a un total de 12 fabricantes de transpondedores o de dispositivos de identificación basados en el transpondedor (Tabla 3). Este número garantiza que los dispositivos de identificación fabricados (inyectables, crotales, bolos ruminales, etc...) cumplen los estándares ISO 11784 y 11785.

En la normativa ICAR se reconocen tres tipos de transpondedores para la IDE de los animales de granja:

- **Inyectables** (transpondedores de pequeño tamaño y encapsulados en un material biocompatible no poroso, normalmente cristal, y capaces de ser insertados en el cuerpo del animal).
- **Crotales electrónicos** (transpondedores recubiertos de material plástico y capaces de colocarse en las orejas de los animales mediante un dispositivo de fijación).
- **Bolos electrónicos** (transpondedores introducidos en una cápsula de material de elevado peso específico que es capaz de ser administrada oralmente y de permanecer de una forma permanente en los pre-estómagos de los rumiantes).

Las características propias de cada uno de estos dispositivos condicionan los principales parámetros de eficacia de lectura y de permanencia sobre el animal, haciendo variar los resultados de la identificación. Esto es especialmente importante en el caso de lecturas con los animales en movimiento (dinámicas) que habitualmente se realizan en condiciones de campo y con los animales corriendo a velocidades de 1-5 m/s.

Los principales criterios a tener en cuenta en la valoración de los resultados de la eficacia de identificación de un dispositivo de IDE han sido discutidas por Caja et al. (1994) y Caja (1996) representados en la Figura 3.

La mayor parte de las diferencias de eficacia (50-100%) citadas en la bibliografía disponible u observadas en la práctica, son debidas a la propia naturaleza del dispositivo identificador, en especial a: la tecnología utilizada, el tamaño de su antena interna (lo que está a su vez determinado por la forma y tamaño del propio dispositivo), los materiales que lo constituyen o protegen (plástico, cristal, cerámica,...), tipo y características de los equipos de lectura, movilidad y posición de la región corporal donde se aplica el identificador, intensidad del campo electromagnético de los lectores, etc... lo que complica en muchos casos dar una sola respuesta de la eficacia esperada en la práctica.

Por otro lado al estudiar la bibliografía debe tenerse en cuenta que muchos de los dispositivos utilizados fueron primeros prototipos, fabricados en la mayor parte de los casos sin un control de calidad, y que la tecnología de diseño y fabricación de los circuitos integrados ha cambiado posteriormente. Este aspecto es especialmente importante, por ejemplo, en los transpondedores inyectables, que a partir de 1991 se empezaron a fabricar con cápsulas de cristal mas gruesas y resistentes.

En cualquier caso, si se eligen adecuadamente los equipos y procedimientos de aplicación de la IDE para el ganado bovino, hoy es posible garantizar permanencias a largo plazo del dispositivo de identificación en el animal (descontadas las pérdidas, roturas y fallos electrónicos) superiores al 98% y eficacias de lectura del 100%, tanto en condiciones estáticas como dinámicas. Estos resultados son superiores a los de los sistemas convencionales de identificación (permanencia entre 60-98%) y están de acuerdo con los requisitos exigidos por ICAR para los dispositivos de identificación.

Resultados de la IDE con transpondedores en ganado bovino

La Comisión Europea, en un esfuerzo por clarificar la problemática de la identificación animal en ganadería inició a partir de 1990 una serie de actividades relacionadas con la IDE.

Así, la Dirección General VI (Agricultura) patrocinó en 1990 un seminario, celebrado en Bruselas, sobre los sistemas automáticos de identificación electrónica de animales de granja (Lambooij, 1991). Posteriormente el FEOGA (Fondo Europeo de Orientación y Garantía Agrarios), principal responsable de la gestión y el pago de las primas ganaderas, subvencionó un proyecto a corto plazo con la que poner de manifiesto si la tecnología disponible para la IDE se encontraba lista para su utilización, en condiciones extensivas de campo, en Europa.

Este proyecto realizado entre 1993-94 por equipos de investigación españoles, italianos y portugueses, permitió demostrar (Caja et al., 1994) que, mediante transpondedores y equipos HDX, es posible conseguir un 98% de

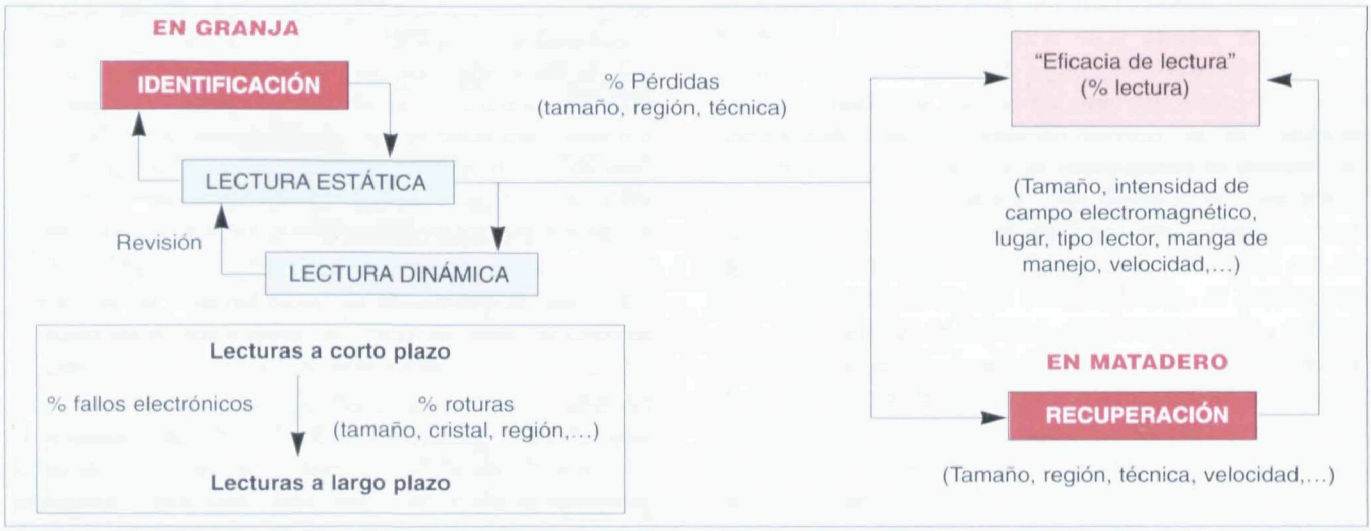
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Tabla 3 Códigos asignados por ICAR a fabricantes de transpondedores ISO y situación de la certificación por el laboratorio ISIS-JCR (febrero de 1998) de la Comisión Europea.

Código	*Fabricante*	*Tecnología*	*País*	*Transpondedores ISO*
985	Destron-Fearing	FDX-B FDX-B	US	Inyectable en cristal (12.5x2.1mm) Disco plástico para crotal (ø 28.5mm)
984	Nedap Agri	FDX-B FDX-B* FDX-B*	NL	Inyectable en cristal (12.5x2.1mm) Botón plástico para crotal (ø 22mm)* Bolo plást.-met.-crist.(102x21mm)*
983	Texas Instruments (Tiris)	HDX HDX	GE	Inyectable en cristal (32.5x3.8mm) Inyectable en cristal (23.5x3.8mm)
982	Allflex	FDX-B HDX HDX HDX* HDX* HDX*	FR	Inyectable en cristal (11.1x2.1mm) Botón plástico para crotal (ø 29mm) Botón plástico para crotal (ø 24mm) Inyectable en cristal (32.5x3.8mm)* Crotal electrónico estándar* Crotal electrónico ISO LW*
981	Datamars	FDX-B FBX-B*	CH	Inyectable en cristal (13.3x2.1mm) Inyectable en cristal (34mm)*
980	Diehl-Ident	FDX-B FBX-B* FBX-B* FBX-B*	GE	Disco plástico para crotal (ø 30mm) Crotal Daisy DTE530* Crotal Daisy DTD530* Crotal Daisy DTD930*
979	Earlsmere I.D.	FDX-B	CH	Disco plástico para crotal (ø 30mm)
978	Ordicam	FDX-B	FR	Disco plástico para crotal (ø 28mm)
977	Avid	FDX-B FDX-B	USA	Inyectable en cristal (15.0x2.1mm) Bolo cerámico (74x20mm)
976	Gemplus	FDX-B	FR	Disco plástico para crotal (ø 38mm)
975	Sokymat	FDX-B	CH	Inyectable en cristal (13.5x2.1mm)
974	Impro	FDX-B	ZA	Bolo plástico (104x25mm)
s/n	Gesimpex Com.	HDX* HDX* HDX* HDX*	ES	Inyectable en cristal (32.5x3.8mm)* Inyectable en cristal (23.5x3.8mm)* Bolo cerámico (67x21mm)* Bolo Rumitag*

* Producto certificado por ISIS-JRC para el proyecto IDEA.

Figura 3 Criterios de evaluación de la eficacia de un sistema completo de IDE animal.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

identificación en dichas especies. La principal problemática surgida fue la recuperación en el matadero con los transpondedores inyectables que, si bien fue posible y segura (>99.9%), presentó el inconveniente de producirse caídas incotroladas y de enlentecer el faenado de las canales en el matadero.

Como alternativa se propuso la utilización de un bolo ruminal de material cerámico, que una vez completamente desarrollado y comprobado, ha sido patentado en todo el Mundo por la Comunidad Europea (The European Community et al., 1997) a fin de evitar conflictos de uso y posibilitar su empleo de forma generalizada, en conformidad con lo dispuesto en los estándares ISO. El empleo de estos bolos equipados con transpondedores para la IDE ha sido comparado a transpondedores inyectables y crotales electrónicos, en un proyecto de investigación posterior de la DG VI (Programa AIR 3, Proyecto 2304) llevado a cabo por el equipo de la Universidad Autónoma de Barcelona en bovino, ovino y caprino, junto a otros equipos europeos (Bélgica, Holanda, Reino Unido, Alemania y Portugal), demostrando su superioridad en: la permanencia en el animal (>99%), ausencia de fallos y roturas (<0.01%), máxima dificultad de alteración o fraude, facilidad de administración (incluso en animales lactantes) y de recuperación en matadero, así como seguridad para el animal y el hombre.

El proyecto IDEA (Identificación electrónica de animales)

A la vista de los resultados obtenidos el FEOGA de la DG VI, con la colaboración del ISIS (*Institute for Systems Informatics and Safety*) del JRC (*Joint Research Centre*) de Ispra (Italia), decidió preparar un proyecto a gran escala con el que evaluar las posibilidades de generalizar el uso de la IDE como un sistema oficial universal de identificación del ganado en toda Europa.

El proyecto a gran escala convocado por la Comisión Europea en julio de 1996, conocido como Proyecto IDEA, y dirigido a los Organismos responsables de la ganadería en los Estados Miembros y a Organizaciones de Ganaderos, tuvo por objetivo la identificación de 1 millón de animales, de las especies bovina, ovina y caprina (por ser las de mayor interés en las regulaciones de la Política Agraria Comunitaria). Para la financiación de este proyecto (60% del coste total) la Comisión ha aprobado destinar 10.2 millones de Ecus hasta final del año 2000.

Entre los proyectos presentados (14), la CE ha seleccionado 9 de ellos a realizar en 6 países: Alemania (1), España (1), Francia (2), Holanda (1), Italia (3) y Portugal (1). El total de animales corresponde a 960.575 de 10 razas distintas (y algunos de sus cruces), que se reparten entre 440.600 bovinos (45.9%), 490.725 ovinos (51.1%) y 29.250 caprinos (3.0%), tal como se resume en la Tabla 4.

Respecto a los dispositivos de identificación elegidos por los diferentes proyectos, éstos corresponden a: 668.035 bolos (69.6%), 234.580 crotales electrónicos (24.4%) y 57.960 inyectables (6.0%, exclusivamente en bovino) en el periodo 1998-2000.

El coste medio del Proyecto IDEA ha sido estimado en 17.7 Ecus/animal, de los cuales los dispositivos de identificación corresponden a unos 3.5 Ecus para los inyectables y 3.7 Ecus para los crotales y bolos electrónicos. Estos costes sitúan a la IDE a precios competitivos con la identificación convencional, especialmente si se tiene en cuenta un doble dispositivo de identificación (crotal plástico homologado) y el empleo de pasaportes y documentos acompañantes, tal como exige la nueva legislación comunitaria para el bovino. El principal ahorro se produce en los costes de la mano de obra para las lecturas de control de los animales y para la captación y transmisión de los registros de identificación. Así al comparar el proyecto IDEA realizado con IDE o con identificación convencional, el coste medio por animal controlado resulta mas económico al emplear la IDE, situándose el beneficio estimado por Caja et al. (1998b), para distintas aplicaciones productivas y tamaño de las explotaciones

Tabla 4 Animales a identificar electrónicamente en el Proyecto IDEA de la Comisión Europea entre 1998-2000[1]

País	*Especie animal*			*Total*
	Bovinos	*Ovinos*	*Caprinos*	
Alemania	107.400	-	-	107.400
España	51.900	175.000	20.250	247.150
Francia: - Sureste	-	99.600	-	99.600
- Borgoña	12.000	-	-	12.000
Italia: - Lazio	29.700	83.325	2.000	115.025
- Norte	80.000	-	-	80.000
- V. Aosta	58.000	10.000	2.000	70.000
Holanda	80.000	-	-	80.000
Portugal	21.600	122.800	5.000	149.400
Total IDEA	440.600	490.725	29.250	**960.575**

[1] Comisión Europea, Servicio del Portavoz, 9 de marzo de 1998 (IP/98/221).

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

entre un 7-42% (valor medio 17% para 1 millón de animales).

A efectos de facilitar la utilización de material que cumpla los estándares de ISO y además sea de probada resistencia para el empleo en las condiciones de campo en las que deberá trabajar, la Comisión Europea encargó al ISIS la comprobación de todos los dispositivos de identificación y equipos de lectura que pretendan ser utilizados en el Proyecto IDEA. Para ello el ISIS preparó unos detallados protocolos de ensayo de transpondedores y transceptores con los que ha evaluado todos los materiales que han sido remitidos a dicho laboratorio hasta la fecha. La relación de transpondedores que han superado las pruebas realizadas en el ISIS y actualmente disponen del correspondiente certificado que les habilita para su uso en el proyecto IDEA, se ha incluido en la Tabla 3 anteriormente citada.

Entre otros requisitos se exige que los transpondedores puedan ser leídos como mínimo (en base a conseguir eficacias de lectura estáticas y dinámicas del 100%), según el tipo de lector utilizado, a las siguientes distancias:

- Lectores fijos o estacionarios: >80cm (mejor orientación) y >40cm (peor orientación)
- Lectores portátiles: >25cm (mejor orientación)

Esta decisión facilita enormemente el trabajo y la elección de los materiales a utilizar en cada uno de los países, ya que solo podrán ser empleados en el Proyecto IDEA los equipos que dispongan de una certificación por parte del ISIS. La certificación garantiza que los transpondedores cumplen los estándares ISO y que soportarán las condiciones de uso, así como que los lectores podrán trabajar adecuadamente en las condiciones de campo. Aunque a los lectores no se les exigió cumplir la normativa ISO, por no estar aprobada en el momento de la decisión final del proyecto IDEA, la adquisición de todo material que se adapte plenamente a los estándares será siempre una decisión compatible con el futuro.

El Proyecto IDEA en España

España participará en el proyecto IDEA bajo la coordinación de la Dirección General de Producciones y Mercados Agrarios del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA), con un total de 247.150 animales correspondientes a las especies bovina (51.000), ovina (175.000) y caprina (20.250).

La participación española se reparte en un número inicial de 180.000 animales y su reposición durante los años de duración del proyecto (3 años).

El reparto por especies de la cifra inicial a identificar corresponde a (Tabla 5): bovino (45.000 vacas de carne, toros y terneros de engorde), ovino (130.000 ovejas de carne y leche y sus correspondientes moruecos) y caprino (15.000 cabras de leche y los correspondientes boques).

El dispositivo de identificación elegido en la totalidad de los animales es el bolo ruminal equipado con un transpondedor, estando la decisión motivada fundamentalmente por su simplicidad de aplicación y recuperación, así como en la total ausencia de riesgos para el consumidor de carne de estas especies (Caja et al., 1998b).

Las explotaciones seleccionadas corresponden mayoritariamente a ganaderías de distintas razas autóctonas españolas, representativas entre las razas de

Tabla 5. Animales a identificar en España en el proyecto IDEA (Previsiones 1998-2000)

Especie	*Raza*	*Aptitud productiva*	*Animales (Granjas)*	*Sistema de explotación*	*Comunidad Autónoma*
Bovino	Avileña-Negra Ibérica	Carne	20.000 (75)	Extensivo	Castilla-León-Madrid
	Bruna de los Pirineos	Carne	10.000 (89)	Semi-extensivo	Cataluña
	Terneros de engorde (repartidos en 3 años)	Carne	15.000 (30)	Intensivo	Cataluña
		Total bovino	45.000		
Ovino	Churra	Leche	40.000 (165)	Semi-intensivo	Castilla-León
	Merina Española	Carne-Lana	20.000 (40)	Extensivo	Extremadura Castilla-León
	Rasa Aragonesa	Carne	60.000 (82)	Semi-extensivo Semi-intensivo	Aragón
	Ripollesa	Carne	10.000 (25)	Semi-intensivo	Cataluña
		Total ovino	130.000		
Caprino	Murciano-Granadina	Leche	15.000 (88)	Semi-intensivo	Cataluña Murcia
Total de animales (año 1)			180.000		
Reposición (17%) y cebo (años 2 y 3)			67.000		
Total de animales			247.000		

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

mayor censo, y en condiciones de explotación de tipo extensivo y semi-intensivo localizadas preferentemente en zonas desfavorecidas de las Comunidades Autónomas de: Aragón, Castilla-León, Cataluña, Extremadura, Madrid y Murcia. La Comunidad Autónoma de las Islas Baleares ha sido posteriormente anexada al Proyecto IDEA español y su participación complementaria, sin superar el número de identificadores subvencionados por la Comisión, aprobada por la DG VI.

Las explotaciones se encuentran organizadas en Asociaciones de Ganaderos para la Selección y Mejora (AGS) de cada una de las razas, Cooperativas y Asociaciones de Productores Agrarios de Segundo Grado (APAS) o en Asociaciones de Producción y Comercialización de Carne (APCC).

En el caso de las APAS y APCC se garantiza plenamente el control de la recuperación del bolo electrónico debido a que poseen mataderos propios o concertados interesados en la identificación de los animales con carnes clasificadas con denominaciones de origen o específicas. En estos casos el seguimiento de la IDE se centra en la toma de datos en los animales sacrificados. En las AGS el sacrificio se ve limitado a los animales de desvieje anuales (equivalentes en número a la reposición) y a los bovinos jóvenes que se incluyan en circuitos de comercialización con carnes afectadas por la denominación de origen o específica y que utilizarán en estos casos los mismos mataderos que las APAS y APCC. En el caso de los ovinos y caprinos, dados los bajos valores residuales de los animales de desvieje, las cifras de animales serán muy reducidas, siendo de mayor importancia las bajas en la explotación.

Los animales elegidos con indicación de la especies, raza, aptitudes productivas, sistema de explotación y Comunidades Autónomas se resumen en la Tabla 5 antes citada.

Las explotaciones propuestas para participar en el proyecto IDEA en España fueron elegidas en cada una de las AGS, APAS y APCC, previa reunión de los oficiales encargados de la promoción del proyecto IDEA con los responsables de cada Asociación. Para ello se tuvieron en cuenta los objetivos del proyecto y la tipología de las explotaciones, considerando como criterios prioritarios la voluntad de colaboración, la utilidad (para el ganadero o la Asociación) de una mejora en la identificación y las dimensiones de la explotación. La dimensión de las explotaciones elegidas se encuentra situada entre los valores representativos de cada una de las especies y condiciones de explotación, habiéndose excluído los valores extremos ($20 <$ bovino <1000; $100 <$ ovino < 5000; $30 <$ caprino < 2000).

Otro criterio considerado para la elección de las especies y razas animales en cada Comunidad Autónoma ha sido el balance input-output de los movimientos de ganado vivo y sacrificios. De esta manera se garantiza un control integral del proceso productivo durante los años de duración del proyecto. Este criterio ha sido considerado excluyente en la elección de las razas de ganado y explotaciones objeto de participar en el proyecto IDEA en España.

Los resultados del Proyecto IDEA permitirán fundamentalmente validar, en condiciones de campo y a gran escala, la eficacia de los distintos tipos de transpondedores y equipos de lectura utilizados para la identificación y control de los animales, la seguridad de su recuperación en el matadero y posibilidades para asegurar la trazabilidad de las canales, así como también su utilidad en la transmisión de información y en la gestión de una base central de datos. De sus conclusiones depende la generalización de la IDE como un sistema oficial de identificación en la Unión Europea.

Bibliografía

Caja G. 1996. L'identification électronique des animaux d'élevage. Présentation du projet IDEA. Commission Européenne, DG VI-FEOGA. Bruxelles. 25 pp.

Caja G. et al. 1994. Electronic identification of farm animals using implantable transponders (Contract CCAM 93-342). Final report. FEOGA. Directorate General of Agriculture (DG VI). European Commission, Brussels.

Caja G., Nehring R., Conill C. 1998a. Identificación electrónica de animales de granja. El proyecto IDEA. Albeitar, 13 : 1-5.

Caja et al. 1998b. Coupling active and passive telemetric data collection for monitoring, control and management of animal production at farm and sectorial level. Contract AIR3-PL 93-2304. Partner P10 Final Report. Universitat Autònoma de Barcelona.135 pp.

Hanton J.P. 1976. Rumen implantable method of electronic identification in cattle. In : Perspectieven voor toepassing van elektrinische koeherkennings-systemen. IMAG IV, Publikatle 63, p. 11-110.

Hanton J.P. 1981. Rumen implantable electronic identification of livestock. Proc. US Anim. Health Ass., 85 : 342-350.

Hanton J.P., Leach H.A. 1974. Electronic livestock identification system. US Patent 4.262.632.

ISO 11784:1996 (E). Agricultural equipment. Radio-frequency identification of animals-Code structure. Second edition. 1996-08-15.

ISO 11785:1996 (E). Agricultural equipment. Radio-frequency identification of animals-Technical concept. First edition. 1996-10-15.

Lambooij E. 1991. Automatic electronic identification systems for farm animals. Commission of the European Communities. Serie: Agriculture. Report EUR 13198.

Spahr S.L. 1992. Methods and systems for cow identification. In: Large dairy herd management. H.H. Van Horn & C.J. Wilcox (Eds.), American Dairy Science Association, Champaign, IL.

The European Community (DG XIII), Caja G., Vilaseca J.F., Korn C. 1997. Bolus ruminal pour l'identification électronique d'un ruminant. Demande Internationale publiée en vertu du Traité de Cooperation en matière de brevets (PCT). WO 98/01025. PCT/FR 97/00744.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

VETERINÀRIA I INTERNET

FUNDACIÓ CATALANA PER A LA RECERCA

COMUNITATS VIRTUALS

Dins la societat sempre han existit comunitats de persones que comparteixen unes afinitats comunes, sigui de treball, culturals, socials, etc. Pel sol fet de participar en aquestes comunitats els seus membres comparteixen experiències, informació específica del seu àmbit, es beneficien d'ofertes particularitzades als seus gustos..., i a la vegada tenen més força, com a grup, a l'hora d'interactuar amb la societat.

La implantació de les noves tecnologies de la informació en la vida quotidiana ha permès que només amb un ordenador , un mòdem i una línia de telèfon tinguem la possibilitat, a través bàsicament d'Internet, de comunicar-nos i accedir a informació d'arreu del món. Aquestes noves formes de comunicació han donat lloc a l'aparició de les Comunitats Virtuals, formades per grups de persones que es comuniquen virtualment entre elles utilitzant la xarxa Internet. Aquestes persones poden provenir de qualsevol part del món, sense cap limitació en qüestió de l'edat, la religió, l'origen cultural, la professió... poden ser persones totalment diferents, però a través d'un punt d'entrada comú que sol ser: participacions en chats (1) , utilització de determinats servidors d'informació , motors de búsqueda (2) , llistes de distribució (3), etc., i que han creat i conserven uns lligams entre els usuaris d'aquella comunitat.

Existeixen diferents comunitats virtuals. Algunes estan apadrinades per les pròpies empreses amb la finalitat de generar negoci a l'entorn dels membres que formen la comunitat, com per exemple en l'àmbit de **proveïdors** d'Internet: *American On Line* o *Compuserve*; **llibreries** com *Amazon* -http://www.amazon.com-; **motors de búsqueda** com *Olé* -http://www.ole.es- o *Yahoo* -http://www.yahoo.com-, etc. D'altre Comunitats provenen d'iniciatives més populars com la comunitat gallega de *Vieiros* -http://www.vieiros.com/.

Un usuari dedica a la seva comunitat virtual un temps superior al que ho faria un navegador espontani, tan perquè utilitza un servei de Chat o per que llegeix o consulta una informació del seu interès, etc. Per tant, des d'un punt de vista empresarial, el paper de les comunitats virtuals no pot ser deixat de banda: tots els usuaris d'una comunitat virtual comparteixen afinitats comunes, i en aquest sentit, les empreses que patrocinen o tenen accés a les comunitat virtuals del seu àmbit poden saber quin tipus de productes o serveis tindran una probabilitat més alta d'èxit. Alhora d'atraure els possibles clients que naveguen per la xarxa es comprova que l'impacte d'un senzill banner o anunci publicitari a Internet dependrà en gran mesura del site on estigui col·locat aquest anunci.

La clau de l'èxit comercial a Internet serà en saber crear i mantenir (o patrocinar) comunitats virtuals, de forma que, a través d'aquestes, es canalitzin les inquietuds i expectatives dels seus usuaris, i que es sentin que formen part d'un col·lectiu a on poden rebre i donar. Darrera d'aquestes comunitats hi ha d'haver una 'ànima' que la tuteli i la mantingui 'viva', fent que el client o usuari no prengui desinterès o desconfiança i acabi per abandonar la comunitat. S'ha donat el cas d'empreses importants que han invertit una suma important de diners per crear aquestes comunitats i han fracassat estrepitosament. Per tant l'èxit en aquest cas depèn de factors més complexos i, sobretot, del grau d'implantació de la Societat de la Informació en el mercat que es vol atraure.

Finalment un factor cultural a tenir en compte a Internet és el tema de la llengua , actualment l'Anglès és la llengua predominant (70%), seguit per l'Alemany (3'70%), el Francès (2'25%), l'Espanyol (1'78%), etc. i això comporta que el nombre de comunitats virtuals actualment amb més nombre d'usuaris siguin anglosaxones.

(1) Chat: espai a on la gent "parla" en temps real

(2) Motors de búsqueda: serien un equivalent a les pàgines grogues, per trobar adreçes o informació sobre temes concrets, però oferint més quantitat de serveis.

(3) Llistes de distribució: Espai a on l'usuari rep i comparteix informació sobre uns temes determinats.

Josep Amadans
Fundació Catalana per a la Recerca

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

ALGUNS EXEMPLES DE COMUNITATS VIRTUALS PRESENTS A LA XARXA RELACIONATS AMB LA VETERINÀRIA

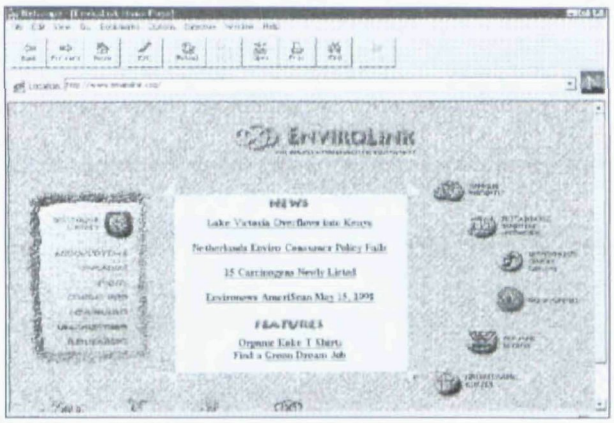
A continuació hi ha tot un seguit d'exemples de Comunitats Virtuals. Algunes estan plenament desenvolupades. Altres són tan sols un esbós o un projecte. El públic decideix. Cadascun de nosaltres i en funció de les seves afinitats o necessitats o afinitats ha de trobar el seu espai propi.

Per a consultes sobre altres Comunitats Virtuals existents, relacionades amb el Sector Agroalimentri podeu adreçar-les a l'email del COVB, dirigides a la meva atenció.

Ferran Vera Gras - covb@covb.es

AVINET - http://www.avicultura.com
Xarxa sobre Avicultura creada per la Real Escola d'Avicultura díArenys. Espanya. Castellà

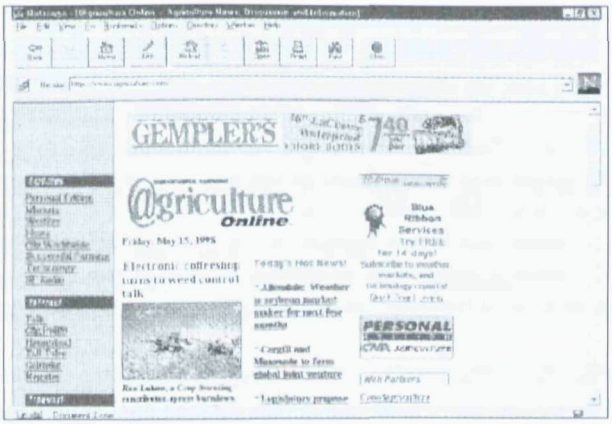
Envirolink - http://www.envirolink.org
La Comunitat Online del Medi Ambient. EU. Anglès

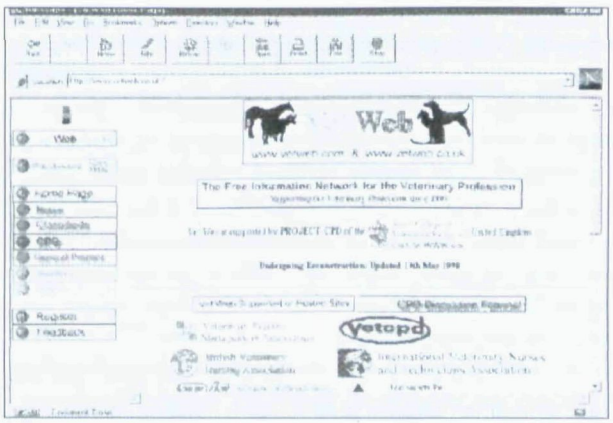
The MEATing Place - http://www.mtgplace.com/
Informació sobre aspectes tècnics i comercials de la Indústria càrnica. EE.UU. Anglès

Equiworld - http://www.equi.net/
El mon del cavall des de punts de vista tan professional com lúdics. Regne Unit. Anglès

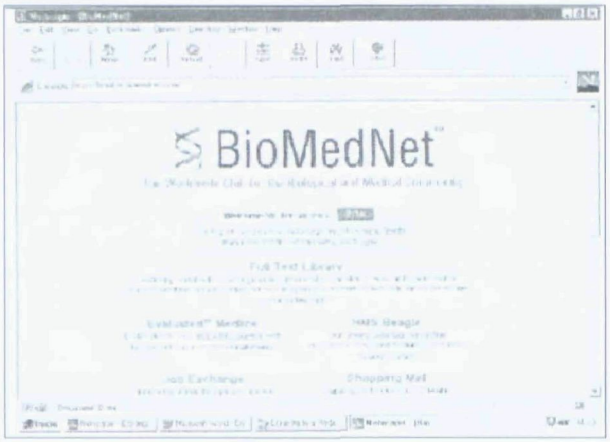

Agriculture Online - http://www.agriculture.com
Informació General sobre Agricultura i Ramaderia. EE.UU. Anglès

The VetWeb -http://www.vetweb.co.uk/
Xarxa per a professionals de la Clínica i la Medicina Veterinària. Regne Unit. Anglès

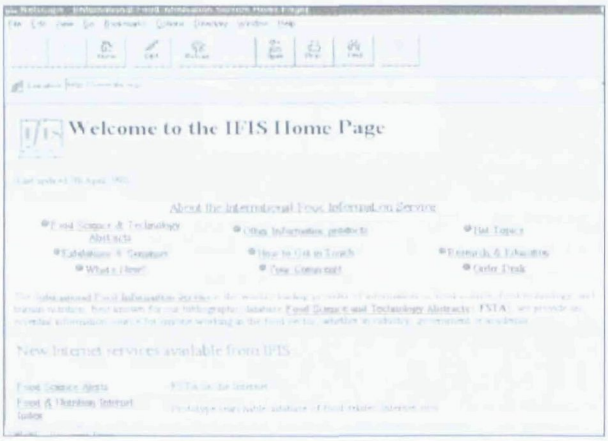
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

BioMedNet
http://www.biomednet.com
El Web de la Comunitat Científica de Medicina, Biologia i Ciències de la Vida. Regne Unit. Anglès

Porknet
http://www.porknet.com/
Font d'informació i contacte tècnic i comercial sobre la Indústria del Porc. EU. Anglès

International Food Information Service
http://www.ifis.org/
Informació d'higiene i tecnologia dels aliments.
Gran Bretanya. Anglès

ANEMBE
http://www.ausatel.es/anembe/
Web de la "Asociación Nacional de Especialistas en Medicina Bovina de España". España. Castellà

LA IMPORTÀNCIA DE LA GESTIÓ INTEGRAL INFORMATITZADA D'UNA CLÍNICA VETERINÀRIA

És prou evident, que la gestió d'una clínica veterinària en aquests moments és una feina que es troba a mig camí entre la capacitat veterinària del seu personal i l'habilitat empresarial dels seus gestors, que en molts casos coincideix en les mateixes persones.

Hores d'ara, la informàtica ofereix eines molt útils per tal de donar un ajut als veterinaris en la part de gestió de negoci: al mercat es poden trobar programes informàtics de comptabilitat o de gestió comercial, però la realitat és que per un sector tan competitiu com el de les clíniques veterinàries això no és suficient. Cal una eina informàtica que sigui capaç d'oferir no tan sols el suport clínic necessari (historials, vacunacions, etc.), sinó la capacitat de gestió (facturació, comptabilitat, etc.) i encara més, una capacitat d'elaboració d'instruments de marketing (realització de llistats de clients segmentats, confecció de mailings, etc.).

L'aconseguir una gestió integral (clínica-gestió-marketing) ja és una bona notícia pel sector veterinari, però, si, a més a més, li afegim que això s'ha aconseguit fent servir Microsoft Access com a base de dades i Microsoft Word com a processador de textos, ens trobem davant un canvi radical en la direcció d'una clínica veterinària. A partir d'ara, no caldrà fer cursos ni dedicar hores a aprendre a utilitzar el programa de gestió integral de clíniques veterinàries. Només, caldrà demanar el que el director del centre necessita per a millorar el resultat del seu negoci.

Qvet és el programa que integra el coneixement de destacats veterinaris, enginyers informàtics i d'experts consultors empresarials, que han desenvolupat l'eina que marca una nova era, molt més oberta i amigable, en el camp de la gestió integral de clíniques veterinàries, tal i com ho demostra el que alguns dels millors i més grans centres veterinaris d'arreu de Catalunya ja el facin servir com a instrument imprescindible de rendibilització del seu negoci.

Beques, ajuts i premis

FUNDACIÓ CATALANA PER A LA RECERCA (FCR)

Aquesta informació ha estat possible majoritàriament gràcies al conveni de col·laboració signat entre el Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (COVB) i la Fundació Catalana per a la Recerca (FCR).
Nota: Per ampliar la informació heu d'adreçar-vos a la entitat convocant.

BEQUES

- **Borsa d'Estudis Abelard Fabrega**
  Convocant: Institut d'Estudis Catalans
  Carme, 47 - 08001 Barcelona
  Tel. 932701621 Fax 932701180
  Termini sol·licitud: 4/12/98
  Requisits: Ser soci de les Societats Filials de la Secció de Ciències Biològiques.
  Adreça electrònica: rballester@iec.es
- **Beques per a Investigadors Visitants de la Fundació Canon**
  Convocant: The Ca-non Foundation
  Rijnsburgerweg, 3 - 2334 BA Leiden. Holanda
  Tel. 31715156555 Fax 31715157027
  Termini sol·licitud: 15/10/98
  Per a mes informació:
  http://www.foundation@cenv.canon.nl
- **Beques per realitzar postgraus a Ontario**.
  Convocant: Ontario Graduate Scholar-ships Program, Student Support Branch, Ministry of Education. P.O. BOX 4500, 189 Red River Road, 4th. Floor, Thunder Bay, Ontario. Canada
  Termini sol·licitud: 15/11/98.

PREMIS

- **Premi Internacional Catalonia**
  Convocant: Institut d'Estudis Catalans
  Carme, 47 - 08001 Barcelona
  Tel. 932701621 Fax 932701180
  Termini sol·licitud: 4/12/98.

Cursos

SEMINARI TEÒRIC-PRÀCTIC DE CLÍNICA D'ANIMALS EXÒTICS

Aquest seminari, inicialment previst pel passat mes de maig, es va haver de posposar fins el mes d'octubre d'enguany. Més endavant es comunicaran les dates exactes d'aquest seminari.
Lloc: Sala d'Actes del Col·legi de Veterinaris de Barcelona.
Av. República Argentina, 21-25. 08023 Barcelona.
Dirigit a estudiants interessats en el tema i veterinaris clínics que en la seva activitat normal no treballen generalment amb animals exòtics.
A les sessions pràctiques es treballarà amb animals. Durant les sessions es mostrarà la bibliografia i el material més emprat en aquest camp.
Programa Provisional

- Terapèutica pràctica d'animals exòtics.
  Sr. Jordi Jiménez
- Errors freqüents en la pràctica clínica.
  Sr. Fernando Martínez
- Casos clínics d'aus. Sr. Jesús Fernández
- Casos clínics de rèptils. Sr. Albert Martínez
- Casos clínics de petits mamífers.
  Sr. Fernando Martínez
- Manipulació, subjecció, presa de mostres i tècniques clíniques habituals.
  - Laboratori d'aus
  - Laboratori de rèptils
  - Laboratori de petits mamífers

Ponents Sr. J. Fernández
Serveis Veterinaris Zoològic de Barcelona
Sr. A. Martínez
Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils
Sr. J. Jiménez
ZooVet
Sr. F. Martínez
Hospital Clínic Veterinari

Preu: 12.000 ptes
Forma de pagament: Transferència Bancària a CC 0186-1001-91-0558000282 ó xec.
Inscripcions: Secretaria del Col·legi de Veterinaris de Barcelona.
Tel: 93 211 24 66. Fax: 93 212 12 08
E-mail: covb@covb.es

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Agost 1998

- **VIV America Latina**
  San Paulo (Brasil), del 26 al 28 de agosto de 1998.
  Información: ERS (Sra. Betty Morido)
  Duque de Sesto, 17 -1° A. 28009 Madrid
  Tel: 91 577 75 63. Fax: 91 577 75 03
- **44 Congreso Internacional de Ciencia y Tecnología de la Carne**
  Barcelona del 31 de agosto al 5 de septiembre
  Información: IRTA. Centro de Tecnología de la Carne. 17121 Monells. Girona.
  Tel: 972 63 00 52. Fax: 972 63 03 73
  Email: monfort@monells.irta.es
- **IFFA**
  Frankfurt del 6 al 11 de Agosto de 1988.
  Messe Frankfurt GmbH. Postfach 15 02 10. D-60062 Frankfurt am Main.
  Tel.: +49 69 75 75 0. Fax: +49 69 75 75 66 10

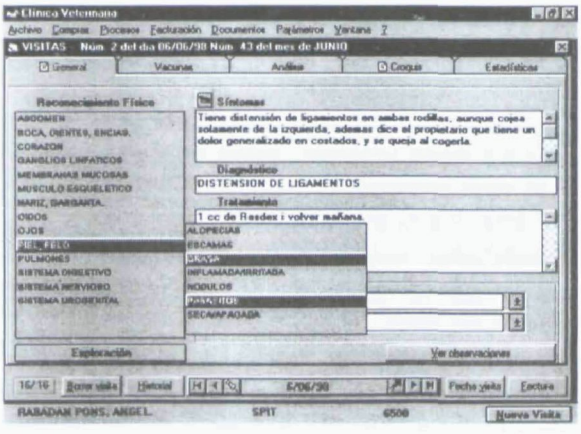
Setembre 1998

- **XXXI Semana Nacional del Ganado Porcino**
  Lorca, del 14 al 17 de septiembre de 1998. Recinto Ferial de Lorca. Plaza de San Quiteria s/n. Apartado de Correos 139. 30800 Lorca (Murcia) España.
  Tel: 968 46 89 78 - 968 46 84 32. Fax: 968 46 67 25
- **China Brew Beverage '98**
  China, del 25 al 29 de septiembre.
  Información: Ms. Rebecca Chan. Unit 1223, 12/F Hongkong International Trade Exhibition Centre, 1 Trademart Drive, Kowloon Bay, Kowloon, Hong Kong.
  Tel 852 2865 2633. Fax: 852 2866 1770, 2866, 2076
- **Tecno Fidta '98**
  Buenos Aires, del 15 al 19 de septiembre.
  Información: Uruguay 1134, 7° B. 1016 Buenos Aires. Argentina. Tel: 54 1 813 1814. Fax: 54 1 813 6143
- **Ingredients Russia '98**
  Moscu del 15 al 18 de septiembre
  Información: International Trade Exhibitions Group Ltd., Byron House, 112A Shirland Rd., Maida Vale, LONDON, W9 "EQ.
  Tel.: +44 171 286. Fax: +44 171 286 0177
  Email: foodtech@ITE-Group.com
- **FoodPack Moscow '98**
  Moscú, del 15 al 18 de septiembre
  Información: International Trade Exhibitions Group Ltd., Byron House, 112A Shirland Rd., Maida Vale, LONDON, W9 "EQ.
  Tel.: +44 171 286. Fax: +44 171 286 0177
  Email: foodtech@ITE-Group.com

QVET 5.0 Programa de Gestión de Clínicas y Hospitales Veterinarios

Microsoft Access

Designed for Microsoft Windows 95

QVET 5.0 es el programa de gestión de clínicas veterinarias completamente parametrizable . Usted puede acomodar el programa a su forma de trabajar, en lugar de tener que adaptarse usted al programa.

QVET 5.0 está desarrollado a partir de la mundialmente conocida base de datos Microsoft Access lo que le garantiza una plataforma de alta fiabilidad con soluciones, de base, a los futuros cambios predecibles (Euro, año 2000) e impredecibles (Microsoft se ocupa de ello).

QVET 5.0 es un producto de software completamente abierto con lo que sus datos no quedarán recluidos en una base de datos propia sino que con cualquier herramienta ofimática podrá trabajar con ellos.

QVET 5.0 le permite organizar sus fichas de mascotas e historiales clínicos, análisis, vacunas, diagnósticos, múltiples avisos, todo tipo de mailings, facturación, ventas en tienda, control diario de caja, actividad de cada empleado, compras a proveedores, control de clientes, stock de artículos, imágenes gráficas, listados totalmente ilimitados, control de deudores, gestión de una sala de espera, compra-venta de mascotas, y todo aquello que usted necesite para rentabilizar su negocio...

Solicite dossier informativo o demostración al Teléfono 902 11 78 66

Distribuido por:

GMG
Global Management Group

Ronda General Mitre, 200, En. 2ª
08006 Barcelona
Tel: 902 11 78 66
Fax:93/418 45 33

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Serveis del Col·legi

RECEPTA I RESPONSABILITAT CIVIL

Des del COVB volem informar-vos de la importància del contingut de les receptes que són emeses pels Veterinaris especialitzats que tracten animals de producció, en el ben entès que, en segons quins casos, les observacions que s'incloguin a les receptes poden protegir al Veterinari front una possible reclamació de danys derivada de l´existència residus medicamentosos als animals o a les seves produccions destinats al consum humà.

Per tal de no veure-us implicats en una situació en la que el veritable responsable es vulgui defensar al·legant desconeixement de la situació descrita per manca d'informació per part del Veterinari, en el moment en que es faci necessari determinar els autors de la negligència que suposa la venta de productes d´origen animal contaminats per residus, és convenient que disposeu de la màxima defensa que, en aquest cas, seria la prova documental: la recepta.

Per això en les prescripcions de medicaments és convenient fer referència a la data d'inici i finalització del tractament, així com el període de carència, de manera que quedi molt clar que el Veterinari ha establert unes determinades pautes d'actuació, o al menys, ha advertit que la medicació requereix un període en el qual l'animal subjecte al tractament no podrà ésser sacrificat o aprofitar les seves produccions destinada al consum humà.

Amb aquesta mesura, mai no podran inculpar al Veterinari de no haver advertit de les conseqüències de la medicació.

ÀREA ECONÒMICA

AJUDES DESTINADES A LA PROMOCIÓ DE L'OCUPACIÓ AUTÒNOMA

Aquestes subvencions tenen per objecte ajudar al finançament dels projectes destinats a la constitució en treballadors autònoms o per compte propi de persones aturades que figurin inscrites a les oficines de treball de la Generalitat (abans oficines d'ocupació de l'INEM) o en una agència de col·locació autoritzada.

Tipus d'ajuts:

a) Subvencions a fons perdut o rendes de subsistència, per un sol cop, que contribueixin a garantir uns ingressos mínims a l'inici de l'activitat.
b) Ajuts per assistència tècnica.
c) Subvencions financeres per a la reducció de les quotes dels préstecs concedits amb la finalitat de finançar els projectes anteriorment esmentats.

Subvencions a fons perdut o rendes de subsistència

Per garantir durant l'inici de l'activitat per compte propi uns ingressos mínims.

L'import de la subvenció a fons perdut serà de 100.000 a 500.000 pessetes.

Subvenció per assistència tècnica

La seva finalitat és subvencionar estudis de viabilitat o assessorament que facilitin l'ocupació autònoma. Estan exclosos d'aquesta consideració els estudis i treballs de tipus administratiu destinats a obtenir autoritzacions.

Aquestes ajudes es podran concedir d'ofici, o a instància d'una part. El cost de l'assistència tècnica podrà ser subvencionat totalment quan sigui promoguda d'ofici. En cas contrari se subvencionarà fins a un màxim del 50% del cost.

Subvencions financeres

Per a l'amortització parcial dels préstecs destinats al finançament d'inversions necessàries per a la constitució en treballadors autònoms.

Els préstecs, per tal que puguin ser subvencionats, hauran de complir els requisits següents:

- El termini d'amortització serà com a mínim de tres anys.
- L'import dels préstecs haurà de ser igual o superior a les 500.000 ptes. i igual o inferior als 2.000.000 de ptes. Podran subvencionar-se préstecs superiors a 2.000.000 de ptes., però per al càlcul de la subvenció el capital subvencionable es limitarà a 2.000.000 de ptes.

Serveis del Col·legi

Els préstecs objecte de subvenció no podran ser cancel·lats durant el seu primer any de vigència.

Requisits per a la concessió de les subvencions

Per als tres tipus d'ajuts:

- Haver sol·licitat o sol·licitar les subvencions entre l'1 de gener i el 31 d'octubre de 1998.
- Trobar-se en situació d'atur.
- Estar inscrit a les oficines de treball de la Generalitat o en una agència de col·locació autoritzada en el moment de presentar la sol·licitud de subvenció. Excepcionalment, s'admetrà que l'inici de l'activitat autònoma s'hagi produït com a màxim tres mesos abans de presentar la sol·licitud de subvenció.
- L'alta en l'IAE i en el règim de la Seguretat Social s'ha de produir dintre de l'any en el qual se sol·licita la subvenció, amb l'excepció dels tres mesos descrita abans.

A més, existeixen requisits específics segons el tipus de subvenció demanada

Les sol·licituds de subvenció s'han de presentar en el Registre de la Delegació Territorial del Departament de Treball que correspongui, d'acord amb el domicili del sol·licitant, o per qualsevol dels mitjans que autoritza la Llei de procediment administratiu. El termini per a la presentació d'instàncies finalitza el dia 31 d'octubre de 1998.

Per a més informació, consultar el DOGC núm. 2632, de 5 de maig de 1998.

SERVEI FINANCER DE TECNOCREDIT - BANC DE SABADELL

El nostre Col·legi amb el desig d'anar ampliant els serveis envers tots els membres, ha creat el Servei Financer de Tecnocredit - Banc de Sabadell per a intentar orientar i agilitar qualsevol consulta o necessitat referent a temes financers.

Quan tinguis necessitat o simplement vulguis conèixer algun tema d'Hipoteca Personal fins a 30 anys per a la vivenda i posterior utilització de l'import en crèdits particulars al mateix preu, Pòlisses de crèdit (Tecnoprofessional) com a reforç de tresoreria, Préstecs per a reformes de Cliniques, despatxos, canvi d'automòbil, etc., Pla de pensions pel demà, Rendibilitat dels diners a un mes, un any, a més llarg termini, Fons d'Inversió, etc., qualsevol tema financer que creguis oportú, pots gaudir del nostre Servei Financer de Tecnocredit - Banc de Sabadell.

Aquest servei és completament gratuït i només caldrà trucar a la nostra seu (tel. 93.211.25.23) i demanar per la Srta. Cristina.

Aquestes trucades sempre són sense cap mena de compromís per la teva part. Un directiu passarà per la teva clínica, el teu despatx, per allà on desitgis sense necessitat de desplaçaments.

No dubtis en utilitzar els nostres serveis

SERVICIOS BANCARIOS

A continuación detallamos las características principales de dos modalidades de hipoteca al ser las más solicitadas por los colegiados.

La primera modalidad es una hipoteca pensada para la financiación de la construcción de una vivienda o local y la segunda modalidad es la que permite concertar un plazo máximo de devolución de 30 años, que se puede ir reduciendo a medida que se van haciendo aportaciones parciales o por voluntad propia del solicitante que decide aumentar la cuota y reducir plazo.

HIPOTECA CON DISPOSICIONES PARCIALES DE BANCA CATALANA

- Durante el tiempo que duran las obras (periodo de carencia), sólo se devuelven intereses: durante los primeros seis meses, se aplica el 3,95% sólo a intereses, y a partir del 7º mes, se aplica el MIBOR + 0,50%, sólo a intereses. Es decir que las condiciones o los tipos aplicados son los mismos que los de una Hipoteca normal, con la diferencia que hasta la finalización de las obras sólo se devuelven intereses y no capital.
- Estas operaciones se formalizan mediante proforma de escritura para disposiciones parciales en la que constarán los porcentajes a disponer según el estado de la obra.
- La forma de disposición más frecuente es la que se indica a continuación:
  1. Movimiento de tierras y cimentación: 25%
  2. Cubierta de aguas y cierres exteriores: 25%
  3. Tabiques interiores, instalaciones, yeso y soldado: 25%
  4. A la presentación del certificado final de obra y/o solicitud de la Cédula de Habitabilidad: 25%
- Como norma general el pago del préstamo se efectuará mediante abono en la cuenta. En el momento de la firma, normalmente se efectúa la primera disposición (en algunos casos la construcción está lo suficientemente adelantada para efectuar incluso la segunda disposición).

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

- Para las distintas disposiciones la Oficina de Banca Catalana deberá remitir un comunicado a Finconfort solicitando la correspondiente autorización y adjuntando la documentación que se detalla a continuación:
  5. Certificado de movimiento de tierras y cimentación sellado por el Colegio de Arquitectos.
  6. Certificado de cubierta de aguas y cierres exteriores sellado por el Colegio de Arquitectos.
  7. Certificado de tabiques interiores, instalaciones, yeso y soldado, sellado por el Colegio de Arquitectos. Será necesaria además la visita del tasador a fin de verificar el estado de las obras.
  8. Certificado de final de obra expedido por el Arquitecto Director sellado por el Colegio de Arquitectos y Solicitud de Cédula de Habilitabilidad.
- Cuando se firma la escritura de hipoteca es necesario determinar con exactitud la duración del periodo de carencia, dado que finalizado el mismo, según lo que se haya estipulado, empieza la devolución de capital e intereses.

HIPOTECA RODONA

- Duración máxima de 30 años.
- Solicitante menor de 41 años.
- Las amortizaciones anticipadas (mínimo de 500.000,-pts), se pueden hacer en cualquier momento sin penalización, y reducen capital e intereses, es decir cuota.
- Llegado la revisión anual de la hipoteca, el solicitante decide si quiere reducir plazo aumentando la cuota mensual a pagar.

CONTRATOS DE TRABAJO: REGIMEN DE AUTONOMOS

Este artículo nace de la existencia de un elevaddo número de veterinarios que una vez acabada su carrera deciden establecerse por su cuenta en el mundo profesional, y tras colegiarse y pagar el Impuesto de Actividades Económicas, descubren que además deben darse de alta en el régimen de autónomos de la Seguridad Social.

El régimen de autónomos es el propio de aquellas personas mayores de edad, que habitual, personal y directamente realicen actividades económicas en territorio nacional, a título lucrativo, y no estén sujetas a contratos de trabajo.

Es decir que esta actividad a la cual se dedica es su medio de vida. A este respecto existe la presunción de que el titular del establecimiento debe estar dado de alta en el régimen de autónomos, porque se presupone que vive de dicha actividad.

A modo enunciativo la ley establece que están obligados a estar adscritos al régimen de autónomos:

1 Los trabajadores por cuenta propia.
2 El cónyuge y parientes contratados, hasta tercer grado (la Tesorería de la Seguridad Social tan sólo lo exige que estén adscritos en el régimen de autónomos los parientes hasta 2º grado).
3 Los socios de compañías regulares colectivas.
4 Cooperativas de trabajo.
5 Actividades que obligatoriamente deben estar incluidas.
6 Organos de administración de sociedades mercantiles.

El alta en este régimen se realiza en la Tesorería de la Seguridad Social del domicilio donde cada uno realice la actividad. En la misma Tesorería os darán los documentos para presentar el alta. El plazo es desde la fecha de inicio (que es la misma que consta en el IAE) hasta 30 días naturales.

En la misma oficina os emitirán los boletines de autónomos, que los podéis domiciliar en el Banco para que realicen el pago periódicamente y despreocuparos de tener la obligación de ir cada mes.

La cuota mínima a pagar mensualmente es de 31.294 para este año 1998.

Existe la posibilidad de que en vez del INSS sea una Mutua la que cubra las incapacidades temporales. Pero se ha de tener en cuenta que hasta el día 16 de baja no se cobra nada por incapacidad temporal.

Para tener derecho a la prestación se necesitan los siguientes requisitos:

- Tener un periodo de carencia de 180 días dentro de los últimos cinco años.
- Presentar la baja en el INSS, en el plazo de 15 días, como máximo, desde el inicio de la baja.
- La prestación será del 75 por ciento de la Base de cotización.

Es importante saber que si la baja supone el cese en la actividad temporalmente se pueden aplazar o fraccionar los pagos, siempre y cuando el autónomo se encuentre al corriente de pago, se acredite en el INSS el cese real de la actividad, y se solicite cuando ya se ha cumplido un mes de baja.

El plazo para darse de baja de autónomos es desde el primer día del mes siguiente al que el trabajador ha cesado de su actividad.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Serveis del Col·legi

CONSTITUCIÓ D'UNA AGRUPACIÓ COL·LEGIAL PER AFAVORIR LES ADOPCIONS DELS ANIMALS ABANDONATS I EXTRAVIATS

El COVB està estudiant la possibilitat de signar un Conveni de Col·laboració amb Associacions Protectores d'Animals de Companyia per tal d'establir un sistema que permeti practicar les esterilitzacions i identificacions als animals abandonats i extraviats a preus especials, amb la finalitat d'afavorir les adopcions.

Per tal de buscar solucions al poc nombre d'adopcions hem pensat constituir una AGRUPACIÓ COL·LEGIAL que estarà formada per tots els Veterinaris que estiguin interessats en participar en aquesta iniciativa de forma voluntària.

Els Veterinaris membres de l'AGRUPACIÓ decidiran de comú acord els preus que es fixaran per aquelles intervencions així com el mecanisme de funcionament de l'AGRUPACIÓ.

Per això, preguem que aquells que estigueu interessats en aquesta iniciativa us poseu en contacte telefònic amb la Srta. Cristina, trucant al núm. 93.211.25-23, o bé, envieu un fax al 93.212.12.08, indicant el vostre nom, núm. de telèfon i referència a la constitució de l'AGRUPACIÓ COL·LEGIAL.

Ens posarem en contacte amb tots vosaltres per iniciar els tràmits necessaris per la creació de l'AGRUPACIÓ, amb lliurament de tota la documentació que calgui per tal que podeu valorar la proposta estudiada i dirigir-la conjuntament de la manera més adient.

VIATGES

Us recordem la possibilitat de gaudir de condicions especials en les contractacions de viatges i reserva de bitllets per als col·legiats i als seus familiars, segons la oferta que VIAJES TEJEDOR ens proposa per al col·lectiu.

Segons l'acord al que hem arribat amb VIAJES TEJEDOR, podeu adreçar-vos a qualsevol de les seves oficines o be dirigir la vostre sol·licitud d'informació al fax del C.O.V.B. : núm. 212.12.08 (Cristina).

Les agències de VIAJES TEJEDOR les podreu trobar a:

ADREÇA		*TELÈFON*	*ADREÇA*		*TELÈFON*
Bruc, 47	08010 Barcelona	93 301 90 50	C. Unió, 6	08191 Rubí	93 558 28 35
G. Via Corts Catalanes, 645	08010 Barcelona	93 302 73 56	Passeig de Manresa, 16	08202 Sabadell	93 727 74 47
Passeig de Sant Joan, 32	08010 Barcelona	93 246 63 11	Plaça Anselm Clavé, 11	08221 Terrassa	93 780 91 00
Tarragona, 114	08015 Barcelona	93 226 18 53	Joan Prim, 58	08400 Granollers	93 879 44 04
Ronda Gral. Mitre 116	08021 Barcelona	93 418 96 18	Anselm Clavé, 39	08400 Granollers	93 870 33 50
Travessera de Dalt, 18	08024 Barcelona	93 237 14 24	Plaça Can Dachs	08530 La Garriga	93 871 72 10
Gran Via Carles III, 93-95	08024 Barcelona	93 330 57 54	Av. Rei Jaume, 169	08440 Cardedeu	93 871 19 26
Travessera de les Corts, 356	08024 Barcelona	93 439 50 04	Plaça Marc Viader s/n	08440 Cardedeu	93 844 40 38
Còrsega, 420	08037 Barcelona	93 459 15 06	C. Nou, 8	08301 Mataró	93 790 68 67
Mallorca, 227	08032 Barcelona	93 487 20 90	Pi i Margall, 28	25004 Lleida	973 23 64 41
Av. del Metro, 16	08902 L'Hospitalet	93 331 49 50	Joan Baget, 1	25003 Lleida	973 28 93 15
Av. 11 de Setembre, 23-25	08830 Sant Boi	93 640 77 66	C. de la Creu, 32	17002 Girona	972 21 42 00
Lluis Pascual Roca, 56	08830 Sant Boi	93 654 89 30	Capitán Haya, 9	28020 Madrid	91 556 12 43
Rubió i Ors, 175	08940 Cornellà	93 474 06 76			

LLISTA DE DISTRIBUCIÓ DEL COVB

El COVB per tal d'agilitzar, millorar i fer més continua la comunicació amb els col·legiats posarà en marxa una llista de distribució.

La nova llista informarà, regularment, per correu electrònic, de temes que siguin d'interès pel col·lectiu (circulars internes, beques i ajuts, legislació, internet per veterinaris, funció pública, ofertes per col·legiats, notícies del sector, etc.).

Per a iniciar aquesta activitat és imprecindible actualitzar les dades dels col·legiats, incloent les noves sdreços de correu electrònic.

Per a actualitzar les vostres dades, poseu-vos en contacte amb el COVB personalment, per telèfon, fax o correu electrònic.

Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona
Avinguda República Argentina, 21-25
Tel. 93 211 24 66 - Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Seccions Col·legials...

APROPEM

OFERTA

	MAIG
PETITS ANIMALS	**23**
CONSULTA	14
URGÈNCIES	6
SUBSTITUCIONS	3
GRANS ANIMALS	**0**
EMPRESA	**7**
TÈCNIC COMERCIAL	0
QUADRES INTERMEDIS I ASSES. TÈCNICA	4
ALTRES DEPARTAMENTS	1
DIVERSOS	1
TRAMITADES	30
NO TRAMITADES	1
TOTAL	**31**

BIBLIOTECA

Novetats legislatives

- Subvenciones. Orden de 28 abril de 1998 por la que se establecen las bases reguladoras y la convocatoria para la concesión de subvenciones a entidades asociativas, representativas del sector agrario y alimentario, para el fomento de actividades de colaboración y representación durante 1998 (Correción de errores en BOE 115 del 14/05/98).
  BOE núm. 107, 5/05/98.

- Medicamentos veterinarios. Resolución de 27 de febrero de 1998, de la Dirección General de Sanidad de la Producción Agraria, por la que se hacen públicos los listados de la autorización de los medicamentos veterinarios y las modificaciones de los mismos.
  BOE núm. 115, 14/05/98.

COMITÈ DE CLÍNIQUES

CENTRES AUTORITZATS EL MES DE MAIG

Consultori Veterinari Coll Favà Parc
Pedraforca,15
08190- St. Cugat del Vallès

Centre Veterinari del Berguedà
Avda. Catalunya, 117
08680- Gironella

Centre Clínic Veterinari
Sta. Marta,19
08302-Mataró

Canvi de domicili i passa a clínica:
Clínica Veterinària Quisso
Avda. Onze de setembre, 84-86
08120-La Llagosta

Canvi de domicili i passa a hospital:
Via Veterinària
Via de l'Esport, 11
08740- St. Andreu de la Barca

COMITÈ DE DEONTOLOGIA

Analitzant les diferències pel que fa al tema dels certificats en els diferents Codis Deontològics de la Unió Europea que ens han arribat al Comitè de Deontologia, i que han estat resumides a la taula, s'ha de fer notar que:

- Portugal, Irlanda i U.K. han incorporat als seus respectius Codis les dotze Normes per a la Certificació que va publicar la F.E.V. (*Federation of European Veterinarians*). Aquestes Normes marquen les pautes per que la redacció, i la expedició d'un certificat sigui la correcta.
- En canvi, França i Suïssa no les han incorporades i només parlen de la obligatorietat d'emetre certificats verídics, el contingut dels quals s'haurà comprovat anteriorment i de forma rigorosa.
- Respecte a Luxemburg, el seu Codi no fa cap referència als certificats, o formularis especials i per això l'hem exclòs de la Taula.

continua a la pàg. següent

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

	FORMULARIS AUTORITZATS	NORMES	PROHIBICIONS ESPECIALS
FRANÇA	Documents que aniran signats i segellats pel Veterinari.	Exigeix rigorosa comprovació del que es certifica.	Es prohibeix posar a disposició del públic certificats o documents signats i sense contingut redactat. Això es qualifica com a falta professional greu.
SUÏSSA	Els certificats, i els informes d´experts són documents oficials i per tant es prega es facin amb convicció professional.	Només es certificarà allò que s´hagi comprovat personalment.	NO DIU RES
IRLANDA	Es produiran en paper amb capçalera preferiblement ja impresa	Incorpora les 12 Normes de certificació de la F.E.V. A més, diu que el Veterinari, el propietari i l´animal o producte han d´estar correctament identificats.	La emissió d´un certificat considerat fals o incorrecte es considera com a falta greu.
U.K.	NO DIU RES	Incorpora les 12 Normes de certificació de la F.E.V. Dicta les pautes a seguir per evitar que un certificat sigui considerat incorrecte o fals; Precaució, Claredat i Veracitat	NO DIU RES
PORTUGAL	NO DIU RES	Incorpora les 12 Normes de Certificació de la F.E.V. Especifica que el Veterinari que emet el certificat és el responsable del seu contingut, malgrat que estigui complint ordres d´un superior jeràrquic.	NO DIU RES
CATALUNYA	El Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya podrà aprovar els formularis oficials, que tindran valor oficial i efecte a les Administracions Públiques.	Verificació personal dels fets; la fasedat o inexactitut seran sancionades atenent a les Lleis penals i la Jurisdicció competent	NO DIU RES

W-V.A.- Els documents seran autenticitats o signats en un estricte ordre i expressats de forma verídica, concreta, seriosa i imparcial. Els fets importants no seran omesos.
El servei de certificar serà realitzar pel signant, en la seva presència o sota la seva responsabilitat.

VETERINARIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A L'OPINIÓ PÚBLICA

Els vetrinaris de la Generalitat **vetllem** per la protecció de la salut de la població mitjançant el control alimentari, la prevenció de malalties, propiciar el correcte desenvolupament de la indústria alimentària, manteniment del medi ambient, tenir cura i control del sector ramader.
La nostra feina és PREVENTIVA I DE CONTROL, després d'analitzar els fracassos d'algunes administracions europees pel que fa a la peste porcina, vaques boges, clenbuterol, etc.; ja que LA SALUT DEL CONSUMIDOR requereix Serveis Veterinaris Actius, dotats de tots els recursos necessaris per afrontar amb seguretat i màxima eficàcia les nostres responsabilitats.

Per això MANIFESTEM I REIVINDIQUEM:

1 *Que hem estat suportant pacientement els silencis dels Departaments de Sanitat i Agricultura i de la pròpia* Funció Pública a les nostres propostes **d'equiparar les nostres condicions laborals a d'altres col·lectius afins.**
2 **Que som els Inspectors Veterinaris menys retribuïts de totes les Comunitats Autònomes de l'Estat** malgrat ser la Comunitat amb més indústries alimentàries i més densitat ramadera de tot l'Estat.
3 **Que tenim una insuficient formació especialitzada** per part de l'Administració, havent de pagar dels nostres sous l'assistència a cursos per tal de renovar els nostres coneixements.
4 **Que l'Administració té un servei de primera a preu d'oferta**, pagant de la nostra butxaca despeses originades per la nostra feina (material d'oficina, ordinador, roba de feina, bugaderia, telèfon, cotxe, benzina, assegurances, etc.).

La protecció de la salut dels consumidors no es mereix una actitud tan pasiva dels nostres respectius departaments; no volem més felicitacions dels nostres directors generals, volem solucions als nostres problemes si no volem perdre el tren que ens marca la Legislació de la Unió Europea.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

CONSELL DE CATALUNYA

SALUS POPULI PECORIS

A.I.A.C.

A . I . A . C .

Els següents codis de microxip corresponen, per províncies, a les denúncies de pèrdues de gossos efectuades el darrer mes de maig:

Barcelona:	403C1A2E7C	SPANIEL BRETON
	4010073258	DOBERMAN
	121538690A	POINTER
	1F2F4E3232	YORKSHIRE TERRIER
	2035563322	CREUAT
	2001243F7C	CREUAT
	405D5D0D38	SAMOIEDE
	113176273A	PIT-BULL TERRIER
	1F255F6C71	BOXER
Tarragona:	403D0A3E0A	GRIFFON

El telèfo de l'arxiu és **93 418 92 94**
E-mail: **consell@covb.es**

INFORME SOBRE L'AIAC

- Si la identificació dels animals de companyia té prou importància, no és menys important que tots els Veterinaris exercents, estiguin al corrent del funcionament de l'Arxiu d'Identificació dels Animals de Companyia.
- La creació de l'AIAC respon a la necessitat d'establir un sistema de control centralitzat i eficaç per a tot el territori de Catalunya, però per el seu correcte funcionament es necessita la col·laboració de tots els Veterinaris, com dels propis particulars propietaris dels animals, i responsables de gosseres, protectores, centres d'acollida i organismes oficials.
- Molts dels problemes existents en aquesta matèria deriven de la inexistència de la regulació legal necessària que estableixi l'obligatorietat d'identificar els animals, que tothom disposi d'aparells lectors, i s'estableixi el sistema d'identificació mitjançant la corresponent homologació dels microxips.
- Tret d'aquestes deficiències des de l'AIAC són ateses totes les qüestions que li són plantejades sempre tenint present que hi han limitacions com les descrites que mai poden ser atribuïdes a l'AIAC, atès que s'escapen de l'àmbit de la seva actuació.
- Ja que són moltes les consultes, inclús queixes que es reben per part dels Veterinaris, i entenent que ambdues coses obeeixen principalment al desconeixement de com funciona l'AIAC, a continuació donem resposta a les qüestions que més sovint se'ns plantegen.

1.-Transferència de les dades personals de les que disposa l'AIAC.

Les dades dels propietaris dels animals identificats de las quals disposa l'AIAC son intransferibles, i per tant, no poden facilitar-se als Veterinaris, donat que és l'AIAC el responsable de localitzar el propietari posant-se en contacte amb ell, per tal que aquest es dirigeixi a la persona, Veterinari o Centre que ha recollit el seu animal de companyia extraviat.

El Veterinari no pot recolzar-se en la seva condició de col·legiat per saber les dades del propietari de l'animal identificat, atès que aquesta informació es confidencial tal com prescriu la Llei Orgànica 5/1992 de 29 d'octubre de Regulació del Tractament Automatitzat de Dades de Caràcter Personal. Fer el contrari seria interferir en la pròpia feina de l'AIAC, així com vulnerar la disposició legal indicada.

2.-Problemes derivats de la no localització immediata del propietari de l'animal extraviat

Hi ha casos en que el personal responsable de l'AIAC no localitza immediatament al propietari de l'animal que ha estat recollit i identificat per un Veterinari. D'aquesta circumstància no es pot fer responsable al personal encarregat de l'AIAC que, en aquests supòsits es posa en contacte amb el Veterinari que va implantar el microxip a l'animal extraviat, per tal de verificar les dades de les quals es disposen i poder esbrinar un possible canvi de propietari o domicili, i així localitzar-lo immediatament.

Quan això no és possible, no hi ha cap altre solució que adreçar una carta al titular que consta a l'arxiu, per tal que es posi en contacte immediatament amb la persona a càrrec de la qual ha quedat el seu animal, essent impossible agilitar aquests tràmits per motius absolutament aliens a l'AIAC.

Un supòsit diferent es pot produir quan l'animal extraviat o abandonat ha quedat sota la custodia d'un Veterinari en hores en que l'AIAC està tancat al públic.

Davant aquesta situació des del C.O.V.B. s'està estudiant la possibilitat de signar convenis amb els Centres d'acollida d'animals abandonats i extraviats per tal que es facin responsables dels animals mentre no es puguin localitzar els propietaris des de l'AIAC.

En aquests casos l'AIAC, un cop hagi localitzat el propietari li comunicarà el centre on ha estat acollit el seu animal de companyia, advertint-lo de la possibilitat d'incórrer en responsabilitats per abandonament, en cas de no recollir-lo immediatament.

D'aquesta manera, es resol el problema que representa pel Veterinari la custòdia de l'animal abandonat o extraviat durant les hores en que l'AIAC està tancat al públic, i es col·labora des de l'AIAC en la persecució dels abandonaments.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

3.-Problemes derivats de situacions en què el propietari és localitzat i no vol fer-se càrrec del seu animal de companyia.
En aquests casos, el propietari està cometent una falta d'abandonament denunciable i sancionable. Únicament en aquests supòsits, l'AIAC podrà informar de les dades personals del seu titular, sempre que li consti fefaentment que aquest no s'ha volgut fer càrrec de l'animal no obstant haver estat advertit de les responsabilitats derivades d'aquest fet.

4.-Manca de notificació de la modificació de dades.
En qualsevol cas, l'AIAC no pot respondre d'aquells casos en que es produeixen canvis de titularitat o domicili sense que s'hagin notificat, essent el propi Veterinari l'encarregat de recordar al propietari la seva obligació de notificar qualsevol d'aquests canvis, ja que tan sols amb la seva col·laboració pot garantir-se el correcte funcionament de l'AIAC.
Així mateix és obligació del Veterinari transmetre a l'AIAC amb la màxima urgència el document groc que permet a l'AIAC tenir coneixement de la identificació de l'animal ja que, sense això l'AIAC no pot oferir els seus serveis per manca d'informació.

5.-Comunicacions telefòniques de modificacions de dades registrades a l'AIAC.
L'AIAC, com Arxiu, no pot processar cap tipus d'informació que no sigui fefaent, per la qual cosa, no pot admetre notificacions o canvis en les dades que li consten mitjançant comunicacions telefòniques que no permeten la constatació de la seva veracitat.
És per això que els Veterinaris venen obligats a comunicar amb la màxima urgència qualsevol informació que els hi consti, ja que el retard en la transmissió d'aquesta informació obstaculitza en molts casos la localització dels propietaris dels animals extraviats sense que això sigui atribuïble a l'AIAC.
Així mateix, atès que els documents d'identificació d'animals de companyia tan sols possibiliten el canvi de propietat o domicili una sola vegada, haurà de ser el Veterinari qui, en les successives modificacions enviï el document acreditatiu dels canvis, essent aconsellable que el document sigui un full d'autorització degudament signat i segellat pel Veterinari, fent constar el seu nom, núm. de col·legiat, i raó social de la Clínica Veterinària.

6.-Cobrament de 500 ptes pel canvi de propietari o domicili.
Aquesta despesa obeeix al cost de processament dels canvis que es notifiquen, i s'ha de fer efectiva mitjançant xec, gir postal o per pagament en efectiu.

7.-Altres possibilitats de donar publicitat a la pèrdua dels animals de companyia.
Els Veterinaris haurien d'informar als propietaris d'animals extraviats i identificats, de la possibilitat d'incloure un anunci amb text lliure i fotografia, (quan es vulgui), en el Butlletí Col·legial, adreçant-los, per tal d'obtenir informació de les condicions econòmiques, al personal del C.O.V.B. que els atendrà.

Posem al vostre coneixement que des del dia 30 de juny s'acceptarà la lectura dels microxips estàndard ISO a més dels estàndard FECAVA.

FUTBOL SALA TEMPORADA 1998-1999

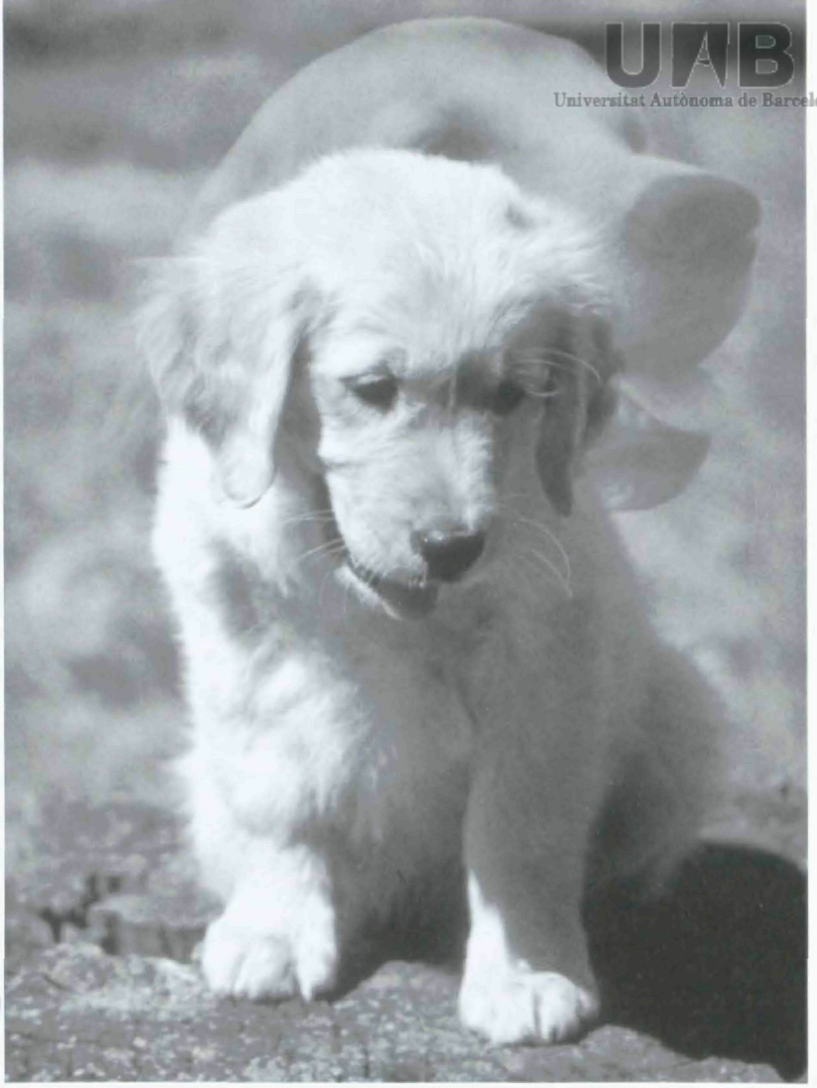
VETS MARESME

El nostre nom és Vets Maresme (malgrat que això disgusti a alguns membres del nostre equip) degut a que la meitat de nosaltres tenim les clíniques veterinàries ubicades en aquesta comarca
L'equip esta format per Vitor Edu de porter, Sergisalva, Tutuziger ¡ Bomarcde de defenses, al mig una línia composta de Luis Edique, Pepiovanni i Tonildo i al davant el gran davanter Andertiso.
La principal virtut que tenim és la concentració i entrega en cada partit de tots els membres de l'equip, encara que força sovint hagi sigut malinterpretada com a duresa o agressivitat.
Volem aprofitar aquestes línies per agrair les mostres d'interès i companyerisme de molts veterinaris demanant per la salut del nostre defensa David Tutusaus, que ja torna a jugar altre cop amb nosaltres i esperant fer-vos força gols!

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Una Nueva Generación totalmente protegida

de ahora en adelante

La protección más completa frente a las principales enfermedades infecciosas caninas

Vacuna de nueva generación

Vanguard 7

Protección de Vanguardia

Elaborada en línea celular estable canina de investigación propia.
Vacuna de alta titulación y bajo número de pases(*)

(*) Fracción CPV

Pfizer

Salud Animal

Pfizer, S.A.
Príncipe de Vergara, 109 - 28002 Madrid
Tel.: (91) 566 99 00 - Fax: (91) 563 58 28

Vanguard 7. Vacuna viva atenuada frente al moquillo, hepatitis, parainfluenza, parvovirosis y vacuna inactivada frente a la leptospirosis. **COMPOSICION:** Virus de moquillo canino, cepa Snyder Hill, mínimo: $10^{3.0}$ $DICT_{50}$ Adenovirus canino, cepa Manhattan, mínimo $10^{3.2}$ $DICT_{50}$ Virus de la Parainfluenza canina cepa NL-CPI-5, mínimo $10^{6.7}$ $DICT_{50}$ Parvovirus canino, cepa NI-35-D, mínimo: $10^{7.0}$ $DICT_{50}$. *Leptospira canicola* inactivada, mínimo: 300 U. N. *Leptospira icterohaemorragiae*, inactivada, mínimo: 300 U. N. **INDICACIONES:** Inmunización activa frente a moquillo canino, hepatitis infecciosa, parvovirosis canina e infecciones causadas por el adenovirus tipo 2 y parainfluenza así como frente a Leptospiras canicolas e icterohaemorragiae. **CONTRAINDICACIONES:** No vacunar animales débiles o gestantes. El empleo de suero hiperinmune o fármacos inmunosupresores está contraindicado durante el mes previo a la vacunación. **ESPECIES DE DESTINO:** Cachorros y perros sanos de más de 8 semanas de edad. Vacunación: Primera dosis a las 8 semanas de edad, revacunar a las 12 semanas. Se recomienda aplicar anualmente una dosis de recuerdo. **POSOLOGIA, MODO Y VIA DE ADMINISTRACION:** Una vez rehidratada la fracción liofilizada (Vanguard DA2PI) con la fracción líquida (Vanguard CPV-L) agitar e inyectar inmediatamente todo el contenido del vial (1 ml), por vía subcutánea. **CONSERVACION:** Conservar entre +2° y +8° C y al abrigo de la luz. No congelar. **PRESENTACION:** Envases de 25 x 1 dosis. **Nº DE REGISTRO:** 9.448.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

ACADÈMIA DE CIÈNCIES VETERINÀRIES DE CATALUNYA

NOVA JUNTA DE L'ACADÈMIA I TRES NOUS ACADÈMICS ELECTES

En les dues darreres Assemblees Generals (31 de març i 5 de maig d'enguany) de la nostra Acadèmia, va ser completada la nova Junta de Govern, i elegits tres nous Acadèmics.

La nova Junta queda així,

President	Josep Llupiá i Mas
Vicepresidents	Francesc Monné i Orga
	Mateo Torrent i Molleví
	Jaume Borrell i Valls
	Josep Plana i Duran
Secretari	Jaume Camps i Rabadà
Vicesecretari	Javier de Benito Langa
Bibliotecari	Jaume Roca i Torras
Tresorera	Teresa Rigau i Mas
Vocal 1er	Ferran Royo i Lafuente
Vocal 2n	Francesc Florit i Cordero

I els nous Acadèmics Electes:

Joaquim Brufau i de Barberà
Joan Mascort i Boixeda
Joan Solà i Pairó

ASSOCIACIÓ DE JOVES VETERINARIS

JA N'HI HA PROU!

Ja n'hi ha prou d'aquest autocompadeixement dels joves universitaris actuals i en concret dels veterinaris. Sembla ser que ens hem de creure que la precarietat laboral, quan no l'explotació, són quelcom inevitable en començar la vida laboral. Dons no, no té perquè ser així. I a més a més, els tòpics que sovint es fan servir per a justificar la situació, son fàcilment rebatibles.

Quan se'ns diu: "és que sou molts i si tu no ho acceptes un altre ho acceptarà", s'està apel·lant a la llei de l'oferta i la demanda, és a dir l'especulació. S'està especulant amb nosaltres i nosaltres ens rebaixem i ho acceptem. Per què? Perquè necessitem la feina. Es a dir s'estan aprofitant de la nostra situació de feblesa i necessitat. Dons bé, això està mal fet, èticament és rebutjable, en definitiva: "això està lleig". I quan algú fa quelcom que "està lleig ", se n'ha d'avergonyir, se n'hauria de penedir i amagar. Igual com ho ha de fer algú quan se l'enxampa fent trampes en una partida de cartes, dient una mentida o colant-se en el metro. I els demés ho haurien de criticar i rebutjar. De manera que els primers que hem de prendre consciència d'aquest problema, som els que ens trobem en aquesta situació de precarietat i els que l'hem patida recentment (per que allò que no vulguis per a tu, no ho vulguis pels demés). És clar que comptem amb un desavantatge, que és la nostra vocació, i és que per tal d'exercir aquest ofici que tant ens agrada, el nostre llindar d'afartament és, probablement, superior al d'altres joves d'altres sectors.

Molts cops es diu que els membres de determinades professions són corporativistes. I justament són aquelles professions on més s'explota als nous "companys". Se'ns veu com a competidors que degradem la professió per treballar a preus baixos, quan fem l'exercici lliure de la professió. O com a massa exigents quan demanem allò a que tot treballador a qualsevol empresa té dret. Se'ns veu com a invasors d'un "coto" privat on tot estava ben lligat i repartit, fins que hem arribat nosaltres. Dons bé senyors/es, els del "baby boom" dels 70 hem arribat a la universitat (no hi havia massa més per triar), l'hem acabada i volem treballar dignament.

Hi ha vegades que també se'ns diu: "és que el negoci no dóna per més, no es pot assumir ni el cost ni el risc d'un contracte laboral amb un sou digne". I qui els ha d'assumir ?, el treballador? Per definició, fer d'empresari i posar un negoci oferint uns productes i serveis, implica riscos, costos i tant de bo beneficis. ¿És que si hi ha beneficis, se li recompensarà a l'assalariat el cost que ha

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

patit (pel baix sou i la manca de cobertures socials) i el risc d'anar-se'n al carrer en qualsevol moment? Qui està fent el paper d'empresari? L'obligació d'aquest és fer que la seva empresa sigui rendible, perquè se'n beneficiï ell i a la llarga, la resta de la societat. Però s'han de respectar una sèrie de normes legals i ètiques. I en el cas de la veterinària, en la majoria de casos, no se'n respecten ni les unes ni les altres.

Aquesta manca d'escrúpols, no només perjudica al contractat, si no que implica una competència deslleial amb la resta d'empreses del sector que sí que els tenen.

Un altre factor que juga en contra nostra és la manca de coneixement del marc legal laboral que ens empara i dels seus mecanismes d'actuació, com a membres d'una societat democràtica. Afegit a això últim, hi ha una mena de "síndrome d'Estocolm", de solidaritat malament entesa amb qui s'està aprofitant de la nostra necessitat, del nostre temps i de la nostra vocació. Que ens paralitza. I sembla que estigui mal vist fer us d'aquells mecanismes que aquestes lleis, de les que ens hem dotat, preveuen per a defensar els nostres drets. I a qui no li agradin aquestes lleis, que faci quelcom per canviar-les (i això també va per a nosaltres i la reforma laboral). Però mentrestant que les compleixi que per això estan. I aquí no hi caben excuses, no hi ha més bàndols enfrontats que aquells que estan a favor de la legalitat i la justícia i els que no ho estan.

La intenció d'aquest escrit no és altre, que estimular la reflexió i el debat sobre les qüestions esmentades. De manera que en un futur no llunyà es tombi la truita i passi a ser excepció allò que ara és general. I en això tots hi estem concernits i fora bo que també implicats.

COVECA

Veterinaris de Catalunya, S.C.C.L.

Sarrià de Ter, abril de 1998

Benvolguts companys:

Crec que és el meu deure com a president de Veterinaris de Catalunya, S.C.C.L. (C.O.V.E.C.A.) informar-vos a tots que, malgrat la incertesa i dificultats inicials, celebrem que amb el suport incondicional de tots els socis, el funcionament de C.O.V.E.C.A. ha anat fent durant l'any 1997 un interessant procés de maduresa i viabilitat; i que no ha estat més positiu per les reticències que encara hi mostreu alguns companys veterinaris.

En acabar l'any podem dir amb satisfacció que, "tancarem un any positiu", ja que s'ha fet i aconseguit molt, tant pels socis com, indirectament, pel col.lectiu veterinari català en general.

No voldria ser massa optimista fins que tots els acords aconseguits madurin i que s'impliquin de veritat tots els qui han de permetre que la seva evolució sigui favorable; però crec que, amb l'esperit que ha caracteritzat l'any 1997 i amb la participació de tots, el 1998 podria ser l'any que consolidés COVECA com a una entitat a tenir en compte dins el sector veterinari català.

Globalment parlant, s'han donat un seguit de resultats que prometen, animen i donen confiança: sobretot que el perfil econòmic i empresarial del pais sembla que comença a ajustar-se als criteris que demana la Unió Europea, i això ens ajudarà en el futur; però, de moment, seguim amb la llosa d'unes normatives massa rígides i desiguals, la qual cosa ens resta competitivitat a tots els nivells, i que no aconsseguirem canviar si no actuem tots a l'uníson.

A les portes de l'any 2000 i dins una Europa cada cop més exigent i competitiva; cal no veure l'enemic en el company veterinari, cal compartir idees i inquietuts, cal planificar i avançar conjuntament, cal confiar els uns en els altres, cal donar el suport necessari als Col.legis Oficials de Veterinaris i a totes les institucions i associacions que defensin els nostres interessos, i sobretot, el que més cal és professionalitat i un ferm compromís personal.

Per tan doncs, voldria des d'aquestes pàgines d'EL BUTLLETÍ DE VETERINÀRIA, la revista dels veterinaris de Barcelona, demanar-vos a tots que reflexionessiu sobre el tema i, tantmateix, convidar-vos a participar en el nostre projecte, organitzant-nos i fent-nos forts per quan arribi el moment.

Per últim vull agrair a tots els socis la confiança demostrada en el projecte i l'esforç realitzat durant aquest temps; a molts altres companys veterinaris, que per diversos motius encara no en sou socis, el suport que ens heu donat; i, a la resta, dir-vos que també hi teniu un lloc. Tot esperant poder seguir comptant amb la vostra companyia i la vostra amistat durant molts anys més.

Francesc Carreras i Morata
President de COVECA

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

ONGs

Veterinaris Sense Fronteres - VETERMON

EL TRABAJO DE LOS COOPERANTES PARA EL DESARROLLO

Los proyectos que realiza VSF mantienen tres líneas fundamentales: la capacitación o formación de los promotores pecuarios y de los propios campesinos, el acceso a crédito para estos últimos y la asistencia sanitaria de los animales. La organización cuenta para ello con personal contratado y con colaboradores voluntarios especializados en prácticamente todas las áreas de la producción animal. Cuando se considera necesario, estas personas se desplazan al lugar de los proyectos para actuar como asesores y coordinadores de los mismos por un periodo no inferior a un año. Durante estos diez años de existencia de Veterinarios Sin Fronteras más de una veintena de cooperantes se han desplazado a los países en donde la organización lleva a cabo sus acciones.

Este es el caso de Jordi Jiménez, técnico veterinario que trabajó en la isla de Bioko de Guinea Ecuatorial desde el mes de septiembre de 1996 hasta septiembre de 1997.

UN DÍA EN GUINEA ECUATORIAL

Sólo son las seis de la mañana mientras termino el desayuno: banana, papaya y café. Ya hace rato que las mujeres y los niños suben por la cuesta de Culuata con los cubos de agua en maravilloso equilibrio sobre la cabeza, camino de Malabo.

Hoy el Land-Rover arranca sin empujarlo. Recogemos a los técnicos en ganadería que se están formando con nuestro proyecto. Ya están esperando en la oficina y salimos volando para Bariobé, donde tenemos una reunión con los ganaderos y los miembros de la incipiente cooperativa local.

Hoy vamos a tratar sobre el crédito ganadero del que pueden beneficiarse, y se impartirá un seminario sobre avicultura y prevención de enfermedades de las aves de corral. Hemos venido detectando elevadas mortalidades en las gallinas durante la estación seca. Se trata de una enfermedad vírica llamada Newcastle que los bubis de la isla de Bioko llaman bocai. Hemos diseñado un plan para paliar sus efectos, que incluyen vacunación de las gallinas (por fortuna existe una vacuna barata y de aplicación muy sencilla), y seminarios en los poblados sobre su prevención. El seminario de hoy lo imparte Buika, que está un poco nervioso, pero se desenvuelve bien porque es de un poblado vecino. Durante el seminario aprendemos de los campesinos que la planta llamada tomuamua es un vermífugo muy efectivo contra los parásitos internos de los animales. Tomamos buena nota, pues los medicamentos no siempre son baratos ni fáciles de obtener y aplicar.

En cada poblado aprendemos algo: técnicas o remedios locales muy válidos pero que alguien les ha enseñado a menospreciar. Cuando tengamos suficiente información sobre el tema la vamos a compilar en un folleto para que los ganaderos puedan sacar más partido de las técnicas modernas añadiéndoles su saber tradicional.

Al término del seminario nos obligan a sentarnos a una mesa, donde comemos todos. Cada mamá ha preparado una ollita con algo y hoy no falta comida. Pese al retraso que llevamos no valen excusas, la hospitalidad obliga.

Después se vacunan las gallinas de los avicultores interesados. La actividad crea expectación y se forma una larga cola de niños. Ninguno se quiere quedar sin que vacunen a sus gallinas. Algún despistado ha traído hasta a su perro para vacunar, pero todo se desarrolló con orden. Nadie se queja de que se le cobre el precio de coste de la vacuna, pues esto permitirá autofinanciar la actividad y que el próximo año la cooperativa local pueda adquirir y aplicar la vacuna.

De vuelta a Malabo, vamos más despacio porque oscurece y en algunos de los baches del camino cabe el coche entero. La carretera y los barrancos son de pesadilla. El bosque tropical es denso y tras cualquier curva puede aparecer un antílope o un taxi del país cargado con veinte personas y otras tantas cabras, cerdos y gallinas, en descenso suicida hacia Malabo.

Antes de llegar tenemos que desviarnos a Banapa, donde estamos experimentando la cría de especies alternativas: caracol gigante y rata de Gambia. Su potencial como fuentes de proteína es grande, y su adaptación al clima y alimentos locales mayor que la del ganado común. Su carne también es más apreciada que la del ganado, por lo cual son objeto de una caza intensiva que está reduciendo alarmantemente las poblaciones silvestres. Acaba de oscurecer mientras completamos la lista de tareas pendientes para ampliar el criadero de caracoles.

Llegando a Malabo, los militares ya han puesto la barrera de control en la carretera. Hoy pasamos sin problemas, pero los campesinos que vienen detrás de nosotros deberán dejar una buena propina.

Por fin en casa, aunque aún me espera un buen rato de trabajo, pues me estoy retrasando con los informes para la Sede. Al apretar el interruptor, casi me alegro de que hoy tampoco haya luz, y de que el portátil no funcione a pedales.

Hoy estoy especialmente cansado, pero leo con avidez el fax que ha llegado de la Sede con unas palabras de ánimo y la respuesta a mi último informe. Cris -la coordinadora de proyectos- suele confiar en mi criterio y eso me hace trabajar a gusto, pero cuando me equivoco sus consejos suelen dar en el clavo. Muchos de los problemas que se plantean en el curso del proyecto, tanto técnicos como estratégicos, ya han sido vividos en proyectos anteriores, y la experiencia acumulada en diez años sirve de algo.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Sólo o eliminan pulgas y garrapatas.

Frontline proporciona más eficacia: elimina, por contacto, pulgas y garrapatas. Más protección: las mantiene alejadas más tiempo. Más seguridad: incluso para cachorros y gatitos. Más resistencia al agua: permanece inalterable después de baños o champú. Más flexibilidad: fácil de usar tanto en Spray como en Spot On, **¿Necesita más razones para convencerse?**

MERIAL

FRONTLINE®
Sólo Frontline puede con todo.

FRONTLINE SPRAY. Solución antiparasitaria para uso externo. Composición: Fipronil 0,25g., Excipiente 100,0 ml. Indicaciones de uso: tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en el perro. Contraindicaciones: no se han descrito. Vía de aplicación externa, por pulverización. Nº Reg.: 1064-ESP FRONTLINE SPOT ON. Solución cutánea para administración spot on. Composición centesimal: Fipronil 10g., Butilhidroxianisol 0,02g., Butilhidroxitolueno 0,01g., Etanol 10ml., Excipiente C.S.P. 100ml. Indicaciones de uso: tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas en gatos. Contraindicaciones: gatos menores de 3 meses y peso inferior a 1kg., y hembras en lactación. Vía de aplicación externa directamente sobre la piel. FRONTLINE. Distribuido por Laboratorios Merial S.A.c/ Germà Estruch, 9-11. El Prat de Llobregat (Barcelona)

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

También ha llegado el correo con el material que pedía para preparar el seminario de porcicultura del próximo mes. Hay unos manuales muy gráficos y sencillos, dirigidos a los campesinos, que fueron elaborados en otro proyecto de VSF y que me irán muy bien para preparar el material didáctico. Pero por hoy ya basta. Lo leeré mañana.

Me lavo con una palangana de agua fría y como lo que encuentro, o mejor dicho lo que han dejado las hormigas. Hoy ha sido un día más de mi trabajo en Guinea Ecuatorial como cooperante de VSF. Los días pasan vertiginosamente y hay poco tiempo para pensar, pero hay noches como ésta en las que me siento en el porche y, mientras bandadas de murciélagos grandes como gallinas cruzan el cielo nocturno, hago balance. Por supuesto, un veterinario y un proyecto de desarrollo agropecuario no cambiarán la balanza de la pobreza y la injusticia en África -nuestro primer mundo, en el otro plato de la balanza, pesa demasiado. Pero los campesinos a los que estamos acompañando en su proceso de fortalecimiento organizativo van a estar un poco más capacitados para mejorar sus actividades ganaderas. Cuando me replanteo el sentido de nuestro trabajo aquí como ONG, resuelven mis dudas las sonrisas francas de satisfacción con que nos han despedido hoy en Bariobé, y en las manos ásperas de trabajar en la finca que estrechan las nuestras: *tö á twë a öbari!!* -¡¡HASTA MAÑANA!!

A nivel personal, conocer las gentes, los colores y los aromas de esta isla que huele a cacao es impagable, pero no todo es bonito en este país roto de un continente roto. Hay demasiada belleza que se pierde en los tonos grises de la miseria. Pese a todo, las calles de Malabo tienen una música de fondo propia que no cesa. Cuando me marche, creo que la echaré de menos. Tardé en darme cuenta de qué era; las risas y los gritos de los niños en la calle.

Jordi Jiménez
Veterinario cooperante en Guinea Ecuatorial

COMITÈ X BALCANS

A continuació transcrivim una carta que ens ha fet arribar aquesta ONG. Si algú està interessat en col·laborar, el termini per als lliuraments finalitza el dia 12 d'agost. Els telèfons de contacte són els següents: 93.217.61.30 i 93.384.15.56.

Queridos amigos, queridas amigas:

Por la presente os hacemos llegar una petición de material veterinario de la **Clínica Veterinaria de Maglaj** (Bosnia Central).

El Comitè x Balcans lleva desde el año 1994 trabajando con el pueblo de Bosnia. Hasta la fecha organizamos seis convoys con alimentación, material sanitario y escolar y 220 bicicletas con material de recambio para montar un taller mecánico.

La clínica veterinaria del municipio de Maglaj pidió repetidas veces nuestra colaboración, y con los últimos convoys les pudimos mandar instrumentos, medicina y dinero para un coche de segunda mano.

Pero todavía les falta de todo, ya que los antiguos veterinarios, de etnia Serbia, se llevaron semanas antes de la guerra todo el inventario de la clínica, para pasarlo al territorio serbio.

Esperamos poder contar con vuestra colaboración, para incluir a nuestro próximo convoy (organizado para finales de Agosto), también, material veterinario.

Muchas gracias de antemano y un saludo muy amistoso,

Heike Tellmann
Comité pels Balcans

ES VEN

Es venen tres aparells de Raig X en bon estat i bé de preu.

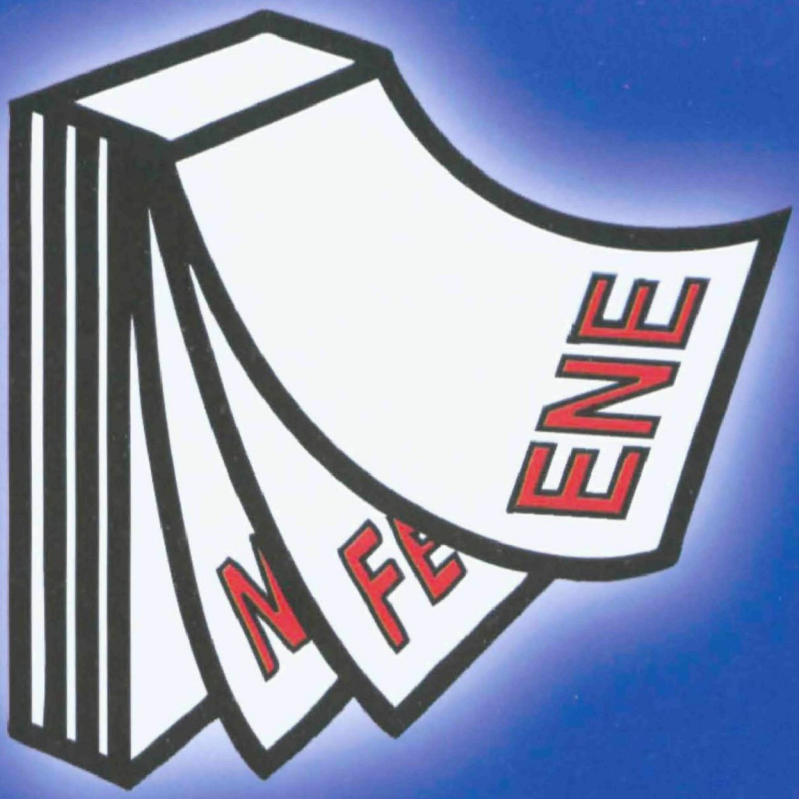
- Siemens Pantophos 1973 Tub 90/140
- Grifó nº N31366 11-5-66
- CGR modelo Tetralix 126 150 KVP i 400 ma.

Interessats demanar per:

Mª Dolors. Telèfon (nits) 93 872 87 95

NOTA: Tots els veterinaris que vulguin comprar un aparell de Raigs X de segona mà, haurien de comprobar que són homologats, adreçant-se al Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, ja que en cas contrari no podran obtenir el certificat corresponent del mateix departament.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Sólo o son eficaces durante más tiempo contra y .

Frontline proporciona más eficacia: elimina, por contacto, pulgas y garrapatas. Más protección: las mantiene alejadas más tiempo. Más seguridad: incluso para cachorros y gatitos. Más resistencia al agua: permanece inalterable después de baños o champú. Más flexibilidad: fácil de usar tanto en Spray como en Spot On. **¿Necesita más razones para convencerse?**

MERIAL

FRONTLINE®
Sólo Frontline puede con todo.

FRONTLINE SPRAY. Solución antiparasitaria para uso externo. Composición: Fipronil 0,25g., Excipiente 100,0 ml. Indicaciones de uso: tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en el perro. Contraindicaciones: no se han descrito. Vía de aplicación externa, por pulverización. Nº Reg.: 1064-ESP FRONTLINE SPOT ON. Solución cutánea para administración spot on. Composición centesimal: Fipronil 10g., Butilhidroxianisol 0,02g., Butilhidroxitolueno 0,01g., Etanol 10ml., Excipiente C.S.P. 100ml. Indicaciones de uso: tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas en gatos. Contraindicaciones: gatos menores de 3 meses y peso inferior a 1kg., y hembras en lactación. Vía de aplicación externa directamente sobre la piel. FRONTLINE. Distribuido por Laboratorios Merial S.A.c/ Germà Estruch, 9-11. El Prat de Llobregat (Barcelona)

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Dermocanis

Dermatología Canina

- SEBORREAS
- PIODERMAS
- ALERGIAS

La investigación y tecnología del Grupo ESTEVE, al servicio de la dermatología canina, han conseguido unos productos de la máxima calidad y eficacia.

INVESTIGACIO
TECNOLOGI
EXPERIENCI

ESTEVE VETERINARIA

Laboratorios
Dr. ESTEVE, S.A.

Av. Mare de Déu de Montserrat, 221
08041 BARCELONA